

אוֹקְמוּהוּ חֲלָמָא טָבָא מִסְטָרָא דָּאָת ט', דְּאִיהִי
 סְחֹר לָהּ, בְּמָה דְּאוֹקְמוּהוּ חֲלָמָא טָבָא תְּוִיָּת, וְדָאִי
 מִתַּמֵּן קָא אֲתִיָּא, בְּגִין דָּאָת ט' אִיהִי סְפִירָה
 תְּשִׁיעָאָה מַעֲיָלָא לְתַתָּא, ח' סְפִירָה תְּמִינָאָה מִתַּתָּא
 לְעִילָא, ח' (דף טו ע"ב) מִסְטָרָא דָּאָת א', י' סְפִירָה
 עֲשִׂירָאָה, עֲשִׂירִית הָאִיפָה, כַּד נָחִית ח' לְגַבָּה
 אֲתַעְבִּידַת ח"י, וְאָת י' כַּד סָלְקָא בְּכ' אֲתַקְרִיאַת
 כְּתָר עֲלָאָה, וְעָלִיָּה אֲתַמָּר כְּתָר יִתְנֹו לָךְ, יְהו"ה
 אֱלֹהֵינִי אָבָא וְאִיפָא, מְלָאכִים הִמּוּנֵי מַעְלָה אֵלִין
 נִשְׁמָתִין דְּאֵינוּן מְלָאכִים מִסְטָרָא דְּמַלְכוּת, יַחַד
 כֻּלָּם קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדָאִי אִיהִי
 שְׂכִינְתָּא, לָךְ יִשְׁלָשׁוּ אֵינוּן תְּלַת אַבְהֶן דְּאֵינוּן
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהו"ה צְבָאוֹת מְאִי צְבָאוֹת אֵלִין
 תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּמָא, מְלָא כָּל דָּא צְדִיק, הָאָרֶץ

לשון הקודש

נִקְרָאת כְּתָר עֲלִיוֹן, וְעָלִיו נֹאמַר כְּתָר
 יִתְנֹו לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינִי, אָבָא וְאִמָּא,
 מְלָאכִים הִמּוּנֵי מַעְלָה – אֵלוּ נִשְׁמָת שְׁהֵן
 מְלָאכִים מַצַּד הַמַּלְכוּת, יַחַד כֻּלָּם קְדוּשָׁה
 לָךְ יִשְׁלָשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדָאִי שְׂהִיָּא שְׂכִינָה,
 לָךְ יִשְׁלָשׁוּ – אֵלוּ שְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת שְׁהֵם
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהו"ה צְבָאוֹת, מַה
 זֶה צְבָאוֹת? אֵלוּ שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת, מְלָא
 כָּל – זֶה צְדִיק, הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ – זֶה שְׂכִינָה,

חֲלוּמוֹת טוֹבִים בְּט', וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ,
 שְׁחֲלוּם טוֹב מַצַּד שֶׁל הָאוֹת ט', שְׁהִיָּא
 סְכִיב לָהּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ, חֲלוּם טוֹב
 רְאִיתָ – וְדָאִי מִשָּׁם זֶה בָּא. מִשּׁוֹם שְׁאוֹת
 ט' הִיא סְפִירָה תְּשִׁיעִית מְלַמַּעְלָה לְמַטָּה,
 ח' סְפִירָה שְׁמִינִית מְמַטָּה לְמַעְלָה, ח'
 מַצַּד שֶׁל אוֹת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירִית,
 עֲשִׂירִית הָאִיפָה. כְּשִׁירְדַת ח' אֵלֶיהָ,
 נַעֲשִׂית ח"י, וְהָאוֹת י' כְּשִׁעוּלָה עִם כ',

בְּבוֹדוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי קְדוּשָׁה, דְּעָלָה אֶתְמַר
אִין קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעַשְׂרָה, וְדָא אִיהוּ כ' בְּתַר.

ל, וַיַּחֲלֹם וַהֲנֵה סָלָם מִצֵּב אֶרְצָה (בראשית כח יב).
דָּא שְׂכִינְתָּא תַּתָּא, וְרָאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה
דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָא, וַהֲנֵה מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים דָּא
מ', עוֹלָם בָּל' וַיּוֹרְדִים בְּנִי, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ישעיה יד
יב) אִיךְ נִפְלְתָּ מִשְׁמַיִם הִילֵּל בֶּן שָׁחַר, אֶתְמַר בֵּיהּ
וַיּוֹרְדִים בּוֹ.

אַבְל בְּס', בָּהּ סָלְקִין, בְּגִין דְּאִיהִי סְנָה, אִיהִי
סְנָה לְסָלְקָא בָּל', ע בָּהּ מִסְתַּבֵּל וּבִיהּ
מִצְפָּה, וְרָזָא דְּמִלָּה וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה, פ, בָּהּ
כָּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבֹּחַ, בְּזִמְנָא דְּסָלִיק לְאַתְרֵיהּ, וְכִי
כַעַן לֹא מִשְׁבַּחִין לִיהּ כָּל לְשׁוֹן, לֹא, עַד דִּיתְקַיִים
קָרָא (זכריה יד ט) וַהֲיָה יְהו"ה לְמִלָּךְ, לְמִלָּךְ וַדָּאי בָּאת

לשון הקודש

בו.

אַבְל בְּס', בָּהּ עוֹלָם, מְשׁוּם שְׁהִיא סְנָה,
הִיא סְנָה לְעֻלּוֹת בָּל'. ע – בָּהּ מִסְתַּבֵּל
וּבּוֹ מִצְפָּה. וְסוּד הַדְּבָר – וְכָל עֵין לָךְ
תִּצְפֶּה. פ – בָּהּ כָּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבֹּחַ,
בְּזִמְנָא שְׁעוּלָה לְמָקוֹמוֹ. וְכִי כַעַת לֹא
מִשְׁבַּחִים אוֹתוֹ כָּל לְשׁוֹן? לֹא, עַד
שִׁיתְקַיִם הַכְּתוּב וַהֲיָה ה' לְמִלָּךְ, לְמִלָּךְ

שְׁהִיא קְדוּשָׁה שְׁעוּלָה נֶאֱמַר, אִין קְדוּשָׁה
פְּחוּת מְעַשְׂרָה. וַהֲוֹ כ' בְּתַר.

ל – וַיַּחֲלֹם וַהֲנֵה סָלָם מִצֵּב אֶרְצָה – זו
הַשְּׁכִינָה הַתַּתְּחוֹנָה, וְרָאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמִימָה – זוֹ הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, וַהֲנֵה
מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים – זֶה מ', עוֹלָם בָּל'
וַיּוֹרְדִים בְּנִי, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ אִיךְ נִפְלְתָּ
מִשְׁמַיִם הִילֵּל בֶּן שָׁחַר. נֶאֱמַר בּוֹ וַיּוֹרְדִים

ל', וּבִהְיוֹא זְמַנָּא יִתְקַיִים כָּל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְנוּ
הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בִּהְיוֹא זְמַנָּא אֲתָמַר בָּהּ (משלי יד לד) צְדָקָה תְּרוּמָם
גוֹי, וְלִית צְדָקָה אֵלָּא צְלוּתָא הָא אוֹקְמוּהוּ,
וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנִחְתָּא לְגַבִּי צֶדֶק וְאֲתַעֲבִידַת
צְדָקָה, וְאֲתַכְּלִיל י"ה בְּתַרְוִיחוּ בְּצַדִּיק וּצְדָקָה, ק
בִּהְיוֹא זְמַנָּא יִסְלָקוֹן לִיה קָלִין וְצְלוּתִין קָלִין
דְּאוֹרֵייתָא, וּבִהְיוֹא זְמַנָּא יִהִי הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֲנָם וְלִירוּשָׁלַם מְבֹשֵׁר אֶתָּן
(ישעיה מא כז). ש בָּהּ שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרְחוֹק וְלִקְרוֹב
אָמַר יְהו"ה וּרְפָאֵתִיו (שם נז יט), לָרְחוֹק שְׁנַת־קָרֵב,
דְּקְרוֹב קְרוֹב (נ"א דְּרְחוֹק רְחוֹק) הָוָה. ת בָּהּ (איכה ד כב) תָּם
עֲוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוּתָךְ. (דף יז ע"א).

לשון הקודש

וְדַאי, בָּאוּת ל', וּבָאוּתוֹ זְמַן יִתְקַיִם כָּל
פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְנוּ הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.
צ – בָּאוּתוֹ זְמַן נֵאמַר בָּהּ צְדָקָה תְּרוּמָם
גוֹי, וְאִין צְדָקָה אֵלָּא תַפְלָה, הָרִי
פֶּרְשׁוּהוּ, וְהִיא אִם הַעֲלִיזָה שְׂיִרְדַת אֵל
הַצֶּדֶק וְנַעֲשִׂית צְדָקָה, וְנִכְלָל י"ה
בְּשִׁנְיָהֶם, בְּצַדִּיק וּצְדָקָה. ק – בָּאוּתוֹ זְמַן
יַעֲלוּ אוֹתוֹ הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַתַּפְּלוֹת, הַקּוֹלוֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבָאוּתוֹ זְמַן יִהְיֶה הַקּוֹל קוֹל
יַעֲקֹב.
ר – רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֲנָם וְלִירוּשָׁלַם
מְבֹשֵׁר אֶתָּן. ש – בָּהּ שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרְחוֹק
וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאֵתִיו. לָרְחוֹק
שְׁנַת־קָרֵב, שְׁקָרוֹב קְרוֹב (שְׁרְחוֹק רְחוֹק) הָיָה. ת
– בָּהּ תָּם עֲוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
לְהִגְלוּתָךְ.

הקדמה אחרת לתקוני הזהר

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, כְּתִיב (דניאל יב ג)
 הַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהֶר הָרָקִיעַ וְגוֹמֵר,
 אֵלֵין אֵינּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחֲבֵרֵיו, רַבִּי אֶלְעָזָר
 בְּרִיה, וְרַבִּי אָבָא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲזִיא, וְרַבִּי יִצְחָק,
 וּשְׂאֵר חֲבֵרָא, דְּאִזְדָּהְרוּ זְהִירוּ לְעִילָא בְּזֶהֶר הָרָקִיעַ,
 מֵאִי בְּזֶהֶר, אֶלָּא כִּד עֲבָדוּ הָאִי חֲבוּרָא, אֶסְתַּכְּמוּ עָלֶיהָ
 לְעִילָא, וְקָרְאוּ לִיה סֵפֶר הַזֶּהֶר, וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים בִּיה
 יְהוֹן נְפִישֵׁין כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, דִּלָּא אֶתְחַשִּׁיד
 נְהוּרָא דְלַחֲוֹן לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמִין, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
 דְּאֶתְחַבֵּר הָאִי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֶתְיָחִיב לְאַלְיָהוּ
 לְאַסְכְּמָא עֲמַהוֹן בִּיה, וּלְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּא דְלְעִילָא
 וְתַתָּא, וְכָל חֵיילִין דְּמִלְאָכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמָתִין עֲלָאִין,
 לְמַהוּי עֲמַהוֹן בְּאַסְכְּמוּתָא וְרַעוּתָא בְּחָדָא.

לשון הקודש

הזהר. ומצדיקי הרבים בו יהיו רבים
 ככוכבים לעולם ועד, שלא יחשיך האור
 שלהם לעולם ולעולמי עולמים. באותו
 זמן שהתחבר החבור הזה, נתנה רשות
 לאליהו להסכים עמם בו, ולכל בעלי
 הישיבה שלמעלה ולמטה וכל חילות
 המלאכים העליונים, ונשמות עליונות,
 להיות עמם בהם בהסכמה ורצון באחד.

הקדמה אחרת לתקוני הזהר
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר. כתוב
 המשפלים יזהרו בזהר הרקיע וגו', אלו
 הם רבי שמעון בן יוחאי וחבריו – רבי
 אלעזר בן, ורבי אבא ורבי יוסי ורבי
 חזיא ורבי יצחק ושאר החברים,
 שהזהירו זהר למעלה בזהר הרקיע. מה
 זה בזהר? אלא בשעשו את החבור הזה,
 הסכימו עליו למעלה, וקראו לו ספר

פֶּתַח אֵלֵיהֶוּ וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד
 וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל
 עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מִחֻשְׁבָּה
 תְּפִיסָא בְּדָ כָּלָל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֶשֶׂר תַּקּוּנִין,
 וְקָרִינָן לֹון עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלָמִין
 סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִיין, וְעֲלָמִין דְּאֲתַגְלִיין, וּבְהוֹן
 אֲתַכְסִיאת מִבְּנֵי נָשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון,
 וּמִיַּחַד לֹון, וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלַגְּאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ
 חַד מִן חֲבֵרִיה מֵאֲלִין עֶשֶׂר, אֲתַחֲשִׁיב לִיה כְּאֵלוֹ
 אֲפְרִישׁ בְּדָ.

וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֵינִין אֲזִלִין כְּסִדְרָן, חַד אֲרִיךְ,
 וְחַד קָצֵר, וְחַד בֵּינוּנִי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג
 לֹון, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא
 וְלֹא מִכָּל סְטֵרָא, לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹון, דְּמַנְיִהוּ
 פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבְנֵי נָשָׂא, וּכְמָה גּוֹפִין תְּקִינַת לֹון,
 דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלִיהוֹן,
 וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָא, חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא, גְּבוּרָה
 דְּרוּעָא שְׂמָאלָא, תַּפְאֶרֶת גּוֹפָא, נֶצַח וְחֹד תִּירִין
 שׁוֹקִין, וַיְסוּד סִיּוּמָא דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קִדְּשׁ,
 מְלָכוּת פֶּה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קָרִינָן לִיה.

חֲכָמָה מוֹחָא אִיהוּ מִחֲשָׁבָה מְלָגוּ, בִּינָה לְבָא וּבָה
 חֵלֶב מִבִּין, וְעַל אֵלִין תִּרִין כְּתִיב (דברים כט
 כח) הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר
 מַלְכוּת, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (ישעיה מו י) מִגִּיד מִירָאשִׁית
 אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי, מְלָגוּ אִיהוּ יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִי
 דְּאִילָנָא בְּדְרוּעֵי וְעִנְפֵי, כְּמִיָּא דְאַשְׁקִי לְאִילָנָא,
 וְאַתְרַבִּי בְּהֵהוּא שְׁקִי.

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הָעֲלֹת, סִבַּת
 חֲסָבוֹת, דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא בְּהֵהוּא נְבִיעוּ,
 וְהֵהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 לְגוּפָא, וּבָךְ לִית דְּמִיוֹן וְלִית דִּיּוּקְנָא מִכָּל מַה דְּלָגוּ
 וּלְבָר, וּבְרָאֵת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפִּיקַת מְנַהוֹן שְׁמִשָּׁא
 וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיָא וּמִזְלֵי, וּבְאַרְעָא אֲלָנִין וְדִשְׁאִין
 וְגִנְתָּא דְעֵדֶן וְעֶשְׂבִין וְחַיּוֹן וְעוֹפִין וְנוֹנִין וּבְנֵי נָשָׂא,
 לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן
 עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִידָּ אֲשְׁתְּמוּדְעָאן מִעֲלָאִי וְתַתָּאִי,
 וְלִית דִּידְעָ בָּךְ כָּלֵל. (דף יז ע"ב) וּבֵר מִינְךָ לִית יְחִידָא
 בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדְעָ אָדוֹן עַל כָּלָא, וְכָל
 סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיה שֵׁם יְדִיעַ, וּבְהוֹן אֶתְקַרִּיאוּ

מִלֵּאכֶּיָּא, וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא
מִמֵּלֵא כָּל שְׁמָחָן, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ דְּכִלְהוּ, וְכַד
אַנְתָּ תַּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאֲרוּ בְּלֵחוּ שְׁמָחָן בְּגוּפֵא
בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.

אַנְתָּ חַבִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא, אַנְתָּ הוּא מִבִּין
וְלֹא מִבִּינָה יְדִיעָא, לִית לָךְ אַתֵּר יְדִיעָא
אַלָּא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְכָךְ וְחִילָךְ לִבְנֵי נָשָׂא,
וְלֵאחֲזָאָה לֹון אֵיךְ אַתְנֵהִיג עֲלִמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי,
דְּאִינוּן צִדֵּק וּמִשְׁפָּט, בְּפּוֹם עוֹבְדִיהוֹן דְּבְנֵי נָשָׂא,
דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, צִדֵּק
מִלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאזְנֵי צִדֵּק תִּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט,
הִין צִדֵּק אוֹת בְּרִית, כִּלָּא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אַתְנֵהִיג
עֲלִמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צִדֵּק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין,
וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
מִדּוֹת כִּלָּל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מַלְיִין עַל יָדְךָ, דְּהָא
רְשׁוּתָא אַתְנֵהִיב לָךְ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל
יָדְךָ, מַה דְּלֵא אַתְנֵהִיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לְשׁוּם פֶּר נֶשׁ
עַד כְּעֵן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה
הַגְדוּלָה וְהַגְבוּרָה וְכו' (ד"ה א כט יא), עֲלֵאִין שְׁמַעוֹ אִינוּן

דְּמִיכִין דְּחֶבְרוֹן, וְרַעְיָא מְהִימְנָא אֶתְעָרוּ מִשְׁנֵתְכוֹן,
הָקִיצוּ וְרָנְנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר ^(ישעיהו כו יט), אֵלֶיךָ אֵינוֹן צְדִיקָיָא
דְּאֵינוֹן מִסְטָרָא דְּהָהוּא דְּאֶתְמַר בָּהּ ^(שיר ה ב) אָנִי יִשְׁנָה
וְלִבִּי עֵר, וְלֹא אֵינוֹן מִתִּים, וּבִגִּין דָּא אֶתְמַר בְּחוּן
הָקִיצוּ וְרָנְנוּ וכו', הָקִיצוּ אַנְתָּ וְאַבְהֶן, רַעְיָא מְהִימְנָא
אֶתְעָר אַנְתָּ וְאַבְהֶן לְאֶתְעָרוּתָא דְּשְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי
יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא, דְּעַד כְּעַן צְדִיקָיָא כְּלָהוּ דְּמִיכִין
וְשִׁינְתָּא בְּחוּרִיהוֹן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׂכִינְתָּא תַּלְת קָלִין לְגַבִּי רַעְיָא
מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיה קוּם רַעְיָא מְהִימְנָא,
דְּהָא עֲלָךְ אֶתְמַר ^(שיר ה ב) קוֹל דְּוָדִי דּוֹפֵק לְגַבִּאי
בְּאַרְבַּע אַתְוֹן דִּילִיה, וְיִימָא בְּחוּן, פְּתַחִי לִי אַחוּתִי
רַעְיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי, דְּהָא תָם עֲוִינְךָ בֵּת צִיּוֹן, לֹא
יוֹסִיף לְהִגְלוּתֶךָ ^(איכה ד כב).

שְׂרָאֲשִׁי נִמְלָא טַל ^(שיר ה ב), מֵאִי נִמְלָא טַל אָלָא
אָמַר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַנְתָּ חֲשִׁיבַת
דְּמִיזְמָא דְּאֶתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא בְּבִיתָא
דִּילִי, וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא, לֹא חָבִי, דְּלֹא עָאֲלָנָא
כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בְּגִלּוּתָא, חֲרִי לָךְ סִימְנָא שְׂרָאֲשִׁי
נִמְלָא טַל, ה"א שְׂכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא, שְׁלִימוּ דִּילָהּ

וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו,
וְה"א אִיהוּ שְׂכִינְתָּא דְלֹא מַחוּשְׁבֵּן ט"ל, אֶלָּא יו"ד
ה"א וּא"ו, דְּסְלִיקוּ אַתְּוֹן לְחֻשְׁבֵּן ט"ל, דְּאִיהוּ
מְלִיא לְשְׂכִינְתָּא מִנְבִיעוּ דְּכָל מְקוּרִין עֲלָאִין, מִיד
קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַבְהֵן קַדִּישִׁין עֲמִיה, עַד כָּאן
רָזָא דִּיחֻדָּא, מִכָּאן וְאִלָּךְ פִּרְשָׁתָּא קַדְמָאָה
דְּסִתְרִי אוֹרֵייתָא.

פִּתְחָ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים,
סוּד יְהו"ה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם (תהלים
כה יד), סו"ד אֵלִין אֵינֹן שְׁבָעִין אֲנָפִין, דְּאִתְפָּרֵשׁ מִלֵּת
בְּרֵאשִׁית בְּהֵאִי פִרְשָׁתָּא.

תְּקוּנָא קַדְמָאָה

בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה צְדִיקִים
יִבְאוּ בּוֹ (תהלים קיח כ), דָּא אִיהוּ תִרְעָא
דְּצְדִיקָיָא, דְּאִית לֹון רִשׁוֹ לְאַעְלָא תַּמָּן, וְאַחֲרָנִין
וְדִלֹא אֵינֹן (דף יח ע"א) צְדִיקָיָא, אִתְדַחֲיִין מִתַּמָּן, בְּה

לשון הקודש

תְּקוּנֵי רֵאשׁוֹן

בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, זֶה הַשַּׁעַר לֵה' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ. זֶהוּ שַׁעַר הַצְדִּיקִים שְׁנֵי לָהֶם רְשׁוֹת לְהַכְנִס לְשָׁם, וְאַחֲרֵים

פִּתְחָ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד יְהו"ה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. סו"ד אֵלֹו הֵם שְׁבָעִים פָּנִים שֶׁהִתְפָּרְשָׁה מִלֵּת בְּרֵאשִׁית בְּפִרְשָׁה הַזֹּו.

רְשִׁימִין וּמְצוּיָרִין וּמִתְחַקְקִין דִּיּוֹקְנִין דְּעֶלְאִין
 וְתַתְּאִין, צִיּוּרָא דְּאָדָם רְשִׁימָא תַּמָּן, וְאִיהוּ דְּמוּת
 אָדָם, רְשִׁימָא דְּאַרְיָה תַּמָּן לִימִינָא, וְרְשִׁימָא דְּשׁוּר
 לְשִׁמְאָלָא, וְרְשִׁימָא דְּנִשְׂרָא בְּאַמְצָעִיתָא, וְרָזָא
 דְּמִלָּה וּדְמוּת פְּנִיָּהּ פְּנֵי אָדָם, וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וְכו' (יחזקאל א י'), לְכָל חֵיוֹתָא אַרְבַּע
 אֲנָפִין, אֵלִין אַרְבַּע אֲתוּוֹן דְּשִׁמְאָא קַדִּישָׁא דִּיהו"ה,
 דְּנִהִיר בְּהוֹן, מְלָכָא דְּכֻלָּהּ חֵיוֹן דָּא אָדָם, דְּאִיהוּ
 יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּסָלִיק בְּחֻשְׁבָּן חָד, דְּמוּת אָדָם
 דָּא שְׂכִינְתָּא קַדִּישָׁא, דְּאִיהִי דִּיּוֹקְנִיה.

אִיהִי חוֹתָם דִּילִיָּה, וְעָלָה אֲתָמֵר (שיר ח ו) שְׁיִמְנִי
 בְּחוֹתָם עַל לִבִּי, דְּהָכִי אֲמַרְת שְׂכִינְתָּא, אַף
 עַל גַּב דְּאַנְתָּ תִּסְתַּלַּק לְעִילָא, דִּיּוֹקְנֵךְ לָא אֲתַעֲדִי
 מִנְּאִי לְעֵלָם, בְּתַהוּא חוֹתָם דְּבְתַהוּא אֲתֵר דְּאַתְדַּבַּק

לשון הקודש

הַקְדוּשׁ שֶׁל יְהו"ה שְׁמַאִיר בָּהֶם. הַמְלֻךְ
 שֶׁל כָּל הַחַיּוֹת זֶה אָדָם, שֶׁהוּא יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א שֶׁעוֹלָה בְּחֻשְׁבּוֹן אַחֵר. דְּמוּת
 אָדָם זֶה הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא דְּמוּתוֹ.
 חֵיוֹת חוֹתָם שְׁלוֹ, דְּמוּת שְׁלוֹ, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר
 שְׁיִמְנִי בְּחוֹתָם עַל לִבִּי. שְׂכִינְתָּא אֲמַרְתָּ
 הַשְּׂכִינָה, שְׂאָף עַל גַּב שְׂאֵתָה תִּסְתַּלַּק
 לְמַעְלָה מִהָעוֹלָם, דְּמוּתְךָ לָא תְּזוּז מִמְּנִי
 לְעוֹלָם, כִּמּוֹ אוֹתוֹ חוֹתָם שְׂבָאוֹתוֹ מְקוֹם

וְשְׂאִינָם צְדִיקִים נְדָחִים מִשָּׁם, בּוֹ
 רְשׁוּמִים וּמְצִירִים וְחֻקִּים דְּמוּת שֶׁל
 עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים, הַצִּיּוּר שֶׁל אָדָם
 רְשׁוּם שָׁם, וְהוּא דְּמוּת אָדָם, הַרְשָׁם שֶׁל
 אַרְיָה שָׁם לְיָמִין, וְרְשָׁם שֶׁל שׁוּר לְשִׁמְאָל,
 וְרְשָׁם שֶׁל נִשְׂרָא בְּאַמְצָע, וְסוּד הַדְּבָר –
 וּדְמוּת פְּנִיָּהּ פְּנֵי אָדָם, וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וְכו'. לְכָל חֵיהָ אַרְבַּע
 פְּנִיּוֹת, אֵלּוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשָּׁם

בִּיה רְשִׁימוּ דְּמֵאֲרֵי חוֹתָמָא, לָא אֶתְעֵדִי מִנִּיה
 דִּיּוֹקְנָא דְּחוֹתָמָא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בִּיה, וּבְגִין כַּךְ
 אִמְרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, שְׁיִמְנִי בַּחוּתָם עַל
 לְבָבְךָ, בְּרְשִׁימוּ דְּתַפְלִין דִּיד דְּאֵינוֹן לְקַבֵּל לְבָא,
 בַּחוּתָם עַל זְרוּעֶךָ, בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא דְּאֵינוֹן תַּלְיִין
 רְצוּעִין לְכָל סְמָרִין עַל לְבָא וּדְרוּעָא, וּבַחוּן אֵינוֹן
 רְשִׁימִין דְּאֵינוֹן עֲמִיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְעוּד
 שְׁיִמְנִי בַּחוּתָם דָּא חוּתָם דְּאוּת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא
 אוּת בְּרִית שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיָּמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה בְּמִנּוֹת אֶהְבֵּה, תְּקִיפָא אִיהִי אֲפֻרְשׁוּתָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא וְשְׁכִינְתָּא מִיִּשְׂרָאֵל,
 בְּפִרְשׁוּ דְּנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא מְגוּפָא, וְתוּ כִּי
 עֲזָה בְּמִנּוֹת אֶהְבֵּה, כִּד יִשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּין שְׁמָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּרַחֲמִימוּ, וְאַמְרֵי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, קָשָׁה כְּשֹׂאֵל קִנְאָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא

לשון הקודש

וְעוּד, שְׁיִמְנִי בַּחוּתָם עַל לְבָבְךָ, וְהוּא חוּתָם
 שֶׁל אוּת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוּת בְּרִית
 שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיָּמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה בְּמִנּוֹת אֶהְבֵּה - הַזִּקְקָה הִיא
 הַפְּרָדָת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׁכִּינָה
 מִיִּשְׂרָאֵל כִּמוּ הַפְּרָדָת הַנִּשְׁמָה וְרוּחַ
 וְנִפְשׁ מִהַגּוֹף. וְעוּד, כִּי עֲזָה בְּמִנּוֹת אֶהְבֵּה
 - כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּים אֶת שֵׁם הַקְּדוּשׁ

שֶׁנֶּדְבַק בּוֹ רִשְׁם שֶׁל בַּעַל הַחוּתָם, לֹא זָוָה
 מִמֶּנּוּ הַדְּמוּת שֶׁל הַחוּתָם לְהִיּוֹת גִּיכָר,
 וְלָכֵן אִמְרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, שְׁיִמְנִי
 בַּחוּתָם עַל לְבָבְךָ, בְּצִיּוּר הַתַּפְלִין שֶׁל יָד
 שֶׁהֵן בְּגִיד הַלֵּב. בַּחוּתָם עַל זְרוּעֶךָ, כִּמוּ
 תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ שֶׁתְּלוּיּוֹת רְצוּעוֹת לְכָל
 הַצְּדָדִים עַל הַלֵּב וְהַזְרוּעַ, וּבַחוּן רְשׁוּמִים
 אֵלּוּ שֶׁהֵם עַמּוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הוא דאיהי יקני עליהו, בזמנא דיפקון מן גלותא,
 דאיהו יהא בטהוא זמנא קנא ונוקם ובעל חמה,
 רשפיה רשפי אש, בטהוא זמנא יתער שמאלא
 בשלהובין דיליה, דאנן רשפי אש, שלהבת י"ה,
 ויוקיד במה היכלין דבתי עבודה זרה, ויטול
 נוקמין מעמלק, דאיהו אומי בתרין אתון דשמא
 קדישא דאינון י"ה, לנטלא נוקמא מניה, הדא הוא
 דכתיב (שמות יז טז) ויאמר כי יד על כס י"ה, ודא איהו
 רשפי אש שלהבת י"ה.

וישראל אמרין, רבון עלמא, אף על גב דאנא
 בגלותא מרחקא ממך, שימני בחותם
 על לבך, ולא יתעדי מינן דיוקנך, דאיהי חותם
 דילך, שכינתא דילך, דבגינה אנת חיות דכיר
 לן בגלותא, וחותמא דקודשא בריך הוא ודאי
 איהי שכינתא.

לשון הקודש

של בתי עבודה זרה ויטל נקמות
 מעמלק, שהוא נשבע בשתי האותיות
 של השם הקדוש, שהם י"ה, למל נקמה
 ממנו. זהו שכתוב ויאמר כי יד על כס
 י"ה, וזהו רשפי אש שלהבת י"ה.

וישראל אומרים, רבון העולם, אף על
 גב שאני בגלות רחוקה ממך, שימני
 בחותם על לבך, ולא תזוז מאתנו

ברוך הוא באהבה ואומרים הבורח
 בעמו ישראל באהבה, קשה בשאול
 קנאה של הקדוש ברוך הוא שהוא מקנא
 עליהם בזמן שיצאו מהגלות, שהוא יהיה
 באותו זמן קנא ונוקם ובעל חמה,
 רשפיה רשפי אש. באותו הזמן יתעורר
 השמאל בשלהבות שלו, שהם רשפי
 אש שלהבת י"ה, וישרף במה היכלות

בְּרֵאשִׁית בָּרָא, ב' אִיהִי וְדָא, בָּהּ פְּתַחַת
אֲוִרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב'
רֵאשִׁית, ב' אִיהִי וְדָא, אֲוִצָּרָא דְכָלָא, עָלָה אֶתְמַר
 (ישעיהו לג ו) **יִרְאֵת יי' הִיא אֲוִצָּרוֹ.**

(וְדָא תְּקוּנָא תַּנְיִינָא)

(בְּרֵאשִׁית, זְמַנִּין סְגִיאיִן אֵינֻן בְּאֲוִרִייתָא רֵאשִׁית, וְכָל חַד אֶתְפְּרֵשׁ
 בְּאַתְרֵיהּ, קְדָמָא אִיהִי יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרַבּוֹ (משלי ח
 כב), וְדָא אֲוִרִייתָא, דְּאִית בָּהּ טַעְמֵי וּנְקוּדֵי וְאַתְנוּן, וְכַמָּה פְּקוּדִין דַּעֲשֵׂה
 וְלֹא תַעֲשֵׂה, דְּכָלְהוּ תַלְיִין בְּשֵׁם יְהו"ה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות ג טו) זֶה
 שְׁמִי לְעֹלָם וְכוּ', שְׁמִי עִם יי'ה שְׁס"ה, זְכַרְיִי עִם וי"ה רַמ"ח, שְׁס"ה
 מִשְׁמָאלָא מְדַחִילוּ דְגִבּוּרָה אֶתְיַהִיבּוּ, פַּחַד יִצְחָק).

(תְּקוּנָא תְּלִיתָא) תְּקוּנָא תַּנְיִינָא

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן יִרְא"ת, בָּהּ אֶשְׁתָּאֵר מֵאֵינוֹן
אַתְנוּן, ש"ב, וְרֹזָא דְמַלְכָּה שָׁב
 (דף יח ע"ב)

לשון הקודש

דְּמוּתָהּ, שֶׁהִיא הַחוּתָם שְׁלָךְ, הַשְׂכִּינָה
 שְׁלָךְ, שְׂבַגְלָלָה הֵייתָ זֹכֵר אוֹתָנּוּ בְּגִלוֹת,
 וְהַחוּתָם שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְדָא
 הִיא הַשְׂכִּינָה.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא, ב' הִיא וְדָא, בָּהּ
פְּתַחַת הַתּוֹרָה בְּב', וְזוֹ בְּרֵאשִׁית, ב'
רֵאשִׁית, ב' הִיא וְדָא, הָאֲוִצָּר שֶׁל הַבַּל,
עָלֶיהָ נֶאֱמַר יִרְאֵת ה' הִיא אֲוִצָּרוֹ.

זוה תְּקוּנָא שְׁנִי

(בְּרֵאשִׁית, פְּעָמִים רַבּוֹת יֵשׁ בַּתּוֹרָה
 רֵאשִׁית, וְכָל אֶחָד הַתְּפָרֵשׁ בְּמִקּוּמוֹ.
בְּרֵאשִׁית, שֵׁם יִרְא"ת. מַה נִּשְׁאָר
 (תְּקוּנָא שְׁלִישִׁי) תְּקוּנָא שְׁנִי

בִּירָאֵת יְהו"ה, וְאִם לִית דְּחִילוֹ לִית חֲכָמָה, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכָמָה, בְּגִין דְּיִרְאָה
הִיא אוּצְרָא לְחֲכָמָה, אִיהִי גְנִיזוּ דִּילָהּ, אִיהִי טְמִירוּ
דִּילָהּ, אִיהִי בֵּיתָא דְּמַלְכָּא.

וּדְא תַּקּוּנָא תְּלִיתָא כְּגוּנָא דָּא
בִּירָאשִׁית, רָא"ש בִּי"ת, וְרָזָא דְּמַלְכָּה בְּחֲכָמָה יִפְנָה
בֵּית (משלי כד ג), וּמָאן דְּבָעֵי לְמַחְזִי
לְמַלְכָּא, לִית לִיה רִשּׁוֹ לְמַחְזִיָּה אֶלָּא בְּבִיתִיה, וְרָזָא
דְּמַלְכָּה חֲכָמָה לָא אֲשֶׁתְּמוּדָּעָא אֶלָּא בְּבִיתִיה.

כְּגוּנָא דָּא עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא דְּאִיהוּ יְהו"ה, לָא
אֲשֶׁתְּמוּדָּע לְנָבִיא וְחוּזָה אֶלָּא בְּהִיבְלִיָּה,
דְּאִיהוּ אַדְנִי, וְרָזָא דְּמַלְכָּה וַיִּי בְּהִיבְל קִדְשׁוֹ (חֲבִקוֹק ב
כ), וְאִיהִי כְּלִילָא מְשַׁבְּעָה הִיבְלִין, מְשַׁבְּעָה אֲרַעִין,
וְעַלִּיָּהּ אָמַר דָּוִד (שם קטז טו) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהו"ה

לשון הקודש

אֶת הַמֶּלֶךְ, אֵין לוֹ רְשׁוֹת לְרֹאוֹתוֹ אֶלָּא
בְּבִיתוֹ, וְסוּד הַדָּבָר – הַחֲכָמָה לָא נוֹדַעַת
אֶלָּא בְּבִיתוֹ.

כְּמוֹ זֶה הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁהוּא יְהו"ה,
לָא נוֹדַע לְנָבִיא וְחוּזָה אֶלָּא בְּהִיבְלוֹ
שֶׁהוּא אַדְנִי, וְסוּד הַדָּבָר – וְה' בְּהִיבְל
קִדְשׁוֹ, וְהִיא כְּלוּלָה מְשַׁבְּעָה הִיבְלוֹת,
מְשַׁבְּע אֲרָצוֹת, וְעַלִּיהֶם אָמַר דָּוִד
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהו"ה בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים.

מֵאוּתָן אוֹתִיּוֹת? ש"ב, וְסוּד הַדָּבָר – שֶׁב
בִּירָאֵת ה', וְאִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכָמָה,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכָמָה.
מְשׁוּם שֶׁיִּרְאָה הִיא אוּצְרָא לְחֲכָמָה, הִיא
הַגְּנִיזָה שְׁלָהּ, הִיא הַטְּמִנָּה שְׁלָהּ, הִיא
בֵּית הַמֶּלֶךְ.

וְזֶה תַּקּוּן שְׁלִישִׁי כְּמוֹ זֶה

בִּירָאשִׁית רָא"ש בִּי"ת, וְסוּד הַדָּבָר –
בְּחֲכָמָה יִפְנָה בֵּית. וְכִי שְׂרוּצָה לְרֹאוֹת

בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, וְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל
 שְׁבַע רְקִיעִין, וְעַלִּיָּהּ אָמַר דָּוִד (שם קטו טז) הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִיהוָה, וְלִית יְדִיעָה כָּלִל בְּמִלְכָּא
 וּבְמִלְבוּשֵׁיהּ וּבְתַקּוּנֵיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֶלְמָא, עַד דִּיעוּל
 לְבֵיתֶיהּ וּלְהִיכָלֶיהּ, דְּאִיהִי ב', וְעָלָה אֶתְמַר (ישעיהו נו)
 (ז) כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

וּמָאן דְּאִיהוּ אָדָם בְּדִיוֹקְנָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא,
 עָלֶיהָ נֶאֱמַר אֵין תְּפִלָּתוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת
 אֶלָּא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהָא אוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין,
 וּמָאן דְּנָטִיר בְּרִית, אֶתְקָרִי אִישׁ תָּמִים, וְתַמָּן
 בְּרֵאשִׁית, בְּרִי"ת א"ש, דְּנָטִיר לִיה מֵאֲשָׁא דְגִיְהֶנָּם,
 אֲבָל מָאן דְּאֶתְעַסַּק בְּאוֹרֵייתָא וְנָטִיר לָהּ, אֶתְקָרִי
 אָדָם, בְּדִיוֹקְנָא דְהָהוּא דְלַעִילָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֹׁכֵת בֵּית, תָּא חַוִּי, כָּל
 מָאן דְּנָטִיר אוֹת בְּרִית, דִּיוֹקְנֵיהּ רָשִׁים בְּשִׁכְנֵתָא

לשון הקודש

הַאֲמַצְעִי, עָלָיו נֶאֱמַר אֵין תְּפִלָּתוֹ שֶׁל
 אָדָם נִשְׁמַעַת אֶלָּא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהָ בְּעַלִּי הַמִּשְׁנָה, וּמִי שֶׁשׁוּמַר בְּרִית
 נִקְרָא אִישׁ תָּמִים, וְשֵׁם בְּרֵאשִׁית בְּרִי"ת
 א"ש, שֶׁשׁוּמַר אוֹתוֹ מֵאֲשׁ הַגִּיְהֶנָּם. אֲבָל
 מִי שֶׁמְתַעַסֵּק בַּתּוֹרָה וְשׁוּמַר אוֹתָהּ נִקְרָא
 אָדָם, בְּדַמּוּת שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁלְמַעְלָה, וְהוּ
 שְׁכָתוּב כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֹׁכֵת בֵּית. בֹּא

וְעַמּוּד הַאֲמַצְעִי הוּא כּוֹלֵל שְׁבַע
 רְקִיעִים, וְעַלִּיהֶם אָמַר דָּוִד הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
 לִיהוָה, וְאֵין יְדִיעָה כָּלִל בְּמִלְכָּה
 וּבְמִלְבוּשׁוֹ וּבְתַקּוּנּוֹ לְכֹן אָדָם בְּעוֹלָם עַד
 שִׁיכְנֶם לְבֵיתוֹ וּלְהִיכָלוֹ, שֶׁהִיא ב', וְעַלִּיהָ
 נֶאֱמַר כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל
 הָעַמִּים.

וּמִי שֶׁהוּא אָדָם בְּדַמּוּת הָעַמּוּד

וְצָדִיק, וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, דִּינִקְנִיָּה רָשִׁים
בְּעִמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא.

תקונא רביעא

בְּרֵאשִׁית, כְּתִיב (תהלים קיח יט) פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק
אָבֹא בָם אוֹדָה י"ה, פִּתְחוּ לִי דַּא
אֵינוֹן תִּרִין עֲפַעְפִי עֵינָא, דְּאֵינוֹן פִּתְחִין וְסִגְרִין,
וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי כְנָפִים
לְמַעַלָּה, אֵלִין תִּרִין כְּרוּבֵי עֵינָא, פְּרָשֵׁי כְנָפִים
עֲפַעְפִי עֵינָא, וְעוֹד פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק אֵלִין אֵינוֹן
תִּרִין עֵינִין, בְּזִמְנָא דְּאֵינוֹן מְסַתְּכָלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל,
אֶתְמַר בְּהוֹן וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו, וּבְזִמְנָא דְּלֹא
אֵנוֹן מְסַתְּכָלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, הָא נָחַשׁ עֲקָלְתוֹן תַּמּוֹן,
עַלֵּיהּ אֶתְמַר (רות א יז) כִּי הַמָּוֶת יִפְרִיד וְגוֹמַר.

לשון הקודש

כְּנָפִים לְמַעַלָּה. הַכְּרוּבִים, אֵלוֹ שְׁנֵי כְרוּבֵי
הָעֵין, פְּרָשֵׁי כְנָפִים – עֲפַעְפִי הָעֵין. וְעוֹד,
פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק, אֵלוֹ הֵם שְׁתֵּי
הָעֵינִים. בְּזִמְנָא שֶׁהֵן מְסַתְּכָלוֹת בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל, נֶאֱמַר בָּהֶם וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו,
וּבְזִמְנָא שֶׁאֵינֶם מְסַתְּכָלִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל,
הָרִי נָחַשׁ עֲקָלְתוֹן שָׁם, עַלֵּיו נֶאֱמַר כִּי
הַמָּוֶת יִפְרִיד וְגוֹמַר.

רֹאחַ, כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית, דְּמוּתוֹ
רְשׁוּמָה בְּשִׁכְנִיָּה וְצָדִיק, וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדַּל
בְּתוֹרָה, דְּמוּתוֹ רְשׁוּמָה בְּעִמּוּד הָאִמְצָעִי.

תקון רביעי

בְּרֵאשִׁית, כְּתוּב פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק
אָבֹא בָם אוֹדָה י"ה. פִּתְחוּ לִי – אֵלוֹ שְׁנֵי
עֲפַעְפִי הָעֵין שֶׁהֵם פּוֹתְחִים וְסִגְרִים,
וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי

תִּלְתַּ גְּוִינִי עֵינָא אֲנִין תִּלְתַּ אֲבָהִן, דְּאִתְּמַר בְּהוּ
 (שמות ו יד) אֱלֹה רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם, בֵּת עֵין
 דְּאִיהִי דְקִיקָא זַעֲרָא, דָּא שְׂכִינְתָּא דְאִשְׁתַּתְּפַת
 בְּאֲבָהִן, וְעָלָה אִתְּמַר (תהלים יז ח) שְׁמֵרֵנִי בְּאִישׁוֹן בֵּת
 עֵין, וּבְלָא בְּרוּזָא דְבִרְאשִׁית, תִּפְּנֵן רָאשֵׁי תִפְּנֵן בֵּת.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלָיו וְאָמַר, רַבּוֹן עָלְמִין
 אֲפַתַּח עֵינֵי לְאִסְתַּכְּלָא בְּחֹזֶן לְעִילָא, אָבֵא
 בָּם בְּאַרְבָּעִים וּתְרִין אֲתוּן דְּשִׁמְא מְפָרֵשׁ, לְמַנְדַּע
 כָּל אֶת וְאֶת עַל (דף יט ע"א) תִּיקוּנֵיהּ, בְּרִאשִׁית וְכוּ',
 וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וְבָהּ, וְאִינוֹן אֲב"ג ית"ן, קר"ע
 שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל
 פז"ק, שק"ו צי"ת, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעֶד, כָּל אֶת וְאֶת אֵית לִיה מְאֹמֵר וְאֵית לִיה נְתִיב,
 עֶשֶׂר אֲמִירָן אִינוֹן, וְל"ב שְׁבִילִין, וְכִלְהוּ תְּלִיין מִן

לשון הקודש

אותיות של השם המפֿרֿשׁ, לְדַעַת כָּל
 אות ואות על תקוּנָה, בְּרִאשִׁית וְכוּ'
 וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וְבָהּ, וְהֵם: אֲב"ג
 ית"ן, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר
 צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו
 צי"ת, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעֶד. לְכָל אות ואות יֵשׁ מְאֹמֵר וְיֵשׁ לָהּ
 נְתִיב. עֶשֶׂר אֲמִירָת הֵן וְל"ב שְׁבִילִים,
 וְכֻלָּם תְּלוּיִים מִן אִי"ה. וְזֵהוּ אָבֵא בָּם

שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין הֵם שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת,
 שְׁנַאֲמַר בָּהֶם אֱלֹה רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם.
 בֵּת עֵין שֶׁהִיא דְקִיקָה קְטָנָה, זוֹ שְׂכִינָה
 שְׁמִשְׁתַּתְּפַת בְּאֲבוֹת, וְעָלָה נֶאֱמַר
 שְׁמֵרֵנִי בְּאִישׁוֹן בֵּת עֵין, וְהִכָּל בְּסוּד שֶׁל
 בְּרִאשִׁית, שֵׁם רָאשֵׁי, שֵׁם בֵּת.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלָיו וְאָמַר: רַבּוֹן
 הָעוֹלָמִים, פַּתַּח עֵינֵי לְהִסְתַּכְּלָא בָּהֶם
 לְמַעַלָּה, אָבֵא בָּם בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם

אי"ה, וְדָא אִיהוּ אָבא בָּם אוֹדָה י"ה (תהלים קיח יט) אי"ה
בְּחוּשְׁבֹן אוֹדָה י"ה, י"ה חֲכֵמָה וּבִינָה, א' פֶּתֶר
עֲלָאָה, וְאֲנוּן שְׁבַע סְפִירָן כְּלִילָן בְּשִׁבְעַ שְׁמָהָן.

וּכְלָהוּ כְּלִילַת לֹזן בַּת שְׁבַע, וְלִית סְפִירָה מְכֻלָּהוּ
סְפִירָן דִּיהָא לָהּ רִשׁוּ לְאַרְקָא בְּרַכָּאן
וְלֹא־שִׁפְעָא לְתַתְּאִין, אֶלָּא בְּבַת שְׁבַע, בְּגִין דִּיהָ
קְשׁוּרָא דְכְּלָהוּ סְפִירָן, דְּאִי סְפִירָן הָווּ מְרִיקִין לְבַר
מִינָה הָווּ פְּרוּדָא, וּבְגִין דָּא לִית רִשׁוּ לְאַרְקָא
סְפִירָה לְשׁוּם אֲתֵר בַּר מִינָה, לְגַבִּי תַתְּאִין, וּבְגִין
דָּא אֲתֵמַר בָּהּ (יִרְמִיָּה ט כב) אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחֲכָמָתוֹ
וְגוֹמַר, כִּי אִם בְּזֹאת, בְּזֹאת יָבֹא אֲהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ
(ויקרא טז א), דְּלִית רִשׁוּ לְנִבְיָא וְחִפְיָא לְמַנְדַּע לְעִילָא
שׁוּם מַדְעָ אֶלָּא בָּהּ, וּבְגִינָה אֲתֵמַר (שמות יט א) וּמִשָּׁה
עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים, וְדוֹד בְּגִינָה אָמַר (תהלים קלב ד) אִם
אֲתָן שְׁנַת לְעִינִי לְעַפְעָפִי תִּנּוּמָה, עַד אֲמָצָא מָקוֹם

לשון הקודש

מַחוּז לָהּ, הִיָּה פְּרוּד. וּמִשׁוּם זֶה אֵין
רְשׁוּת לְשׁוּם סְפִירָה לְהַרִיק לְשׁוּם מָקוֹם
פְּרָט לָהּ, אֵל תַּתְּחַתּוּנִים, וּמִשׁוּם כִּד
נֶאֱמַר בָּהּ אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחֲכָמָתוֹ
וְגוֹמַר, כִּי אִם בְּזֹאת. בְּזֹאת יָבֹא אֲהֲרֹן
אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׂאִין רְשׁוּת לְנִבְיָא וְחָכְם
לְדַעַת לְמַעְלָה שׁוּם מַדְעָ אֶלָּא בָּהּ,
וּבְשִׁבְלָהּ נֶאֱמַר וּמִשָּׁה עָלָה אֵל

אוֹדָה י"ה. אִי"ה בְּחֻשְׁבֹן אוֹדָה י"ה. י"ה
חֲכֵמָה וּבִינָה, א' פֶּתֶר עֲלִיוֹן, וְאוֹתָן שְׁבַע
סְפִירוֹת כְּלוּלוֹת בְּשִׁבְעָה שְׁמוֹת.

וְאֵת כָּלם כּוּלְלַת בַּת שְׁבַע, וְאֵין סְפִירָה
מְכֻלָּת הַסְפִירוֹת שִׁיָּהִי לָהּ רְשׁוּת לְהוֹרִיק
בְּרֻכּוֹת וּלְהַשְׁפִּיעַ לַתַּתְּחַתּוּנִים אֶלָּא בְּבַת
שְׁבַע, מִשׁוּם שֶׁהִיא הַקֹּדֶשׁ שֶׁל כָּל
הַסְפִירוֹת, שְׂאִם הַסְפִירוֹת הֵיוּ מְרִיקוֹת

ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיתודא, שלימו
דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקונא חמישא.

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי
נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי
הא אליהו אזדמן לגביה דרבי שמעון, אמר ליה
רבי רבי, והא ב' פתיחא איהי, אם בן במאי איהי
מחשבה סתימא בה, אלא בריש הורמנותא
דמלכא, בוצינא דקרדינותא, פד מדיד משיחא,
האי נקודה, נפיק מינה קו, דסתים ניצוצא, תהיא
מחשבה פגוונא דא מ, בקדמיתא איהי מ"ם
סתימא, וכד אתפשט קו דאיהי ו' מן המדה, איהי
אתפתחת ואתעבדת ב', ודא בראשית ב' ראשית,
נקודה בהיכליה.

לשון הקודש

פתוחה, אם בן, בפה המחשבה סתומה
בה? אלא בתחלת שלמון וממשלת
המלך, הניצוץ הקשה, בשמרד החבל,
הנקודה הזו יצא ממנה קו שהסתיר
הניצוץ אותה מחשבה כמו זה: מ.
בהתחלה היא מ"ם סתומה, וכשהתפשט
הקו שהוא ו' מהמדה, היא נפתחה
ונעשתה ב', וזה בראשית, ב' ראשית,
נקודה בהיכלו.

האלהי"ם, ודוד אמר בגללה אם אתן
שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא
מקום ליהו"ה, הוא שלמות האדם,
שלמות היתוד, שלמות השם הקדוש,
שלמותה של כל ספירה וספירה.

תקון חמישי

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכלו,
והנקודה הזו היא מחשבה סתומה.
בינתיים הנה אליהו מזדמן אל רבי
שמעון. אמר לו: רבי רבי, והרי ב' היא

וְכַד אִיהִי ׀ סְתִימָא, אִיהִי מ"ם רַבְתָּא מְלַסְרֵבָה
 הַמְשָׁרָה (ישעיה ט ו), וְאַתְעֲבִידַת עֲזִקָא, וּבְגִינָה
 אַתְמַר לְגַבִּי כְלָה, תִּהְיָא לִי מְקוּדָשָׁת בְּטַפְעַת זֵו
 ׀, וְעָלָה אַתְמַר קוּטְרָא בְּגוּלְמָא, נְעוּץ בְּעִזְקָא,
 וְאִיהִי לָא תְּוֹר וְלָא סוּמְק וְלָא אוּכְם וְלָא יָרוּק
 וְלָא גִוּוֹן כָּלֵל, וְכַד אַתְפְּשָׁטָא לְאַנְהָרָא, אִיהִי
 עֲבִידַת גִּוּוֹנִין לְאַנְהָרָא.

וְרָזָא דְמָלָה עוּטָה אֹר כְּשִׁלְמָה וכו' (תהלים קד ב), כַּד
 אִיהִי אֹר מְעוּטָף וְלָא אַתְפְּשָׁט, וְאִיהִי
 סְתִימָא, אַתְקַרִי אֹר, אֹר סְתִימָא בְּאַת יו"ד, נְקוּדָה
 בְּהִיכְלִיָּה, כַּד אַפִּיק י' מַאֲוִי"ר, אַתְגְּלִיָּא או"ר, וְדָא
 אִיהִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר (בראשית א ג), וְחֲמִשׁ זְמַנִּין
 אֹר אֵינֹן בְּעוּבְדָא דְבְּרָאשִׁית, וְאֵינֹן ה', וְעֲלִיָּהּ
 אַתְמַר (ישעיה מ יב) מִי מִדָּד בְּשַׁעְלוּ מִיָּם, וְדָא דְרוּעָא

לשון הקודש

לְהָאִיר.

וְסוּד הַדְּבָר - עוּטָה אֹר כְּשִׁלְמָה וכו',
 כְּשִׁהִיא אֹר מְעוּטָף וְלָא מְתַפְשָׁט, וְהוּא
 נְסִתָּר, נְקָרָא אֹר, אֹר נְסִתָּר בְּאוֹת
 יו"ד, נְקוּדָה בְּהִיכְלוֹ, כְּשִׁמוּצִיא י' מַאֲוִי"ר
 נְתַנְלָה או"ר, וְהוּא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 אֹר, וְחֲמִשׁ פְּעָמִים אֹר יֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית, וְהֵם ה', וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר מִי מִדָּד

וּכְשִׁהִיא ׀ סְתִימָא, הִיא מ"ם גְּדוּלָה
 מְלַסְרֵבָה הַמְשָׁרָה, וְנַעֲשִׂית טַפְעַת,
 וּבְגִלְלָה נֹאמַר אֵל הַכְּלָה, תִּהְיָא לִי
 מְקוּדָשָׁת בְּטַפְעַת זֵו ׀, וְעָלֶיהָ נֹאמַר,
 הַקֹּשֶׁר בְּהַתְּנַלְמוֹתוֹ נְעוּץ בְּטַפְעַת, וְהִיא
 לָא לְבִנָּה וְלָא אֲדָמָה וְלָא שְׁחָרָה וְלָא
 יִרְקָה וְלָא שׁוּם אֲצַבַּע כָּלֵל,
 וּכְשִׁמְתַּפְשָׁט לְהָאִיר, הִיא עוּשָׂה גִוּוֹנִים

ימינא, ואיהו גזון חזור, ושמים בזרת תבן, דא
 דרועא שמאלא, דאיהו גזון סומק, וכל בשליש
 עפר הארץ, דא גופא עמודא דאמצעיתא, ודא
 גזון ירוק, ושקל בפלם חרים (דף יט ע"ב) וגבעות
 במאזנים, תרי סמכי קשומ, ויהי ה' איהי
 אתפשטת לאנהרא בחמש גזונים, דאינון חמש
 זמנין אור, י' איהי מדה דילה, ה' עלאה חמש
 אור, ה' תתאה חמש גזונים דנחרין בהון חמש אור,
 וכד אתפשטת ה' עלאה לאנהרא בה' תתאה,
 בחמש גזונים (דנחרין) דילה, מייד אתפשט ו' לגבה,
 ודא איהו נוטה שמים פיריעה, דודאי כד איהי
 נהירא בגזונים דילה, אתמר בה (בראשית ט טז) וראיתיה
 לזכור ברית עולם, וראיתיה בתכשיטה, ככלה
 דמתקשטא לגבי בעלה, ומייד נוטה שמים פיריעה,
 דאתי בעלה לגבה.

לשון הקודש

חמשה אור, ה' תחתונה חמשה גזונים
 שמאירים בהם חמשה אור,
 וכשמתפשטת ה' העליונה להאיר בה'
 התחתונה בחמשת הגזונים (שמאירים) שלה,
 מייד מתפשטת ו' אליה, וזהו נוטה שמים
 פיריעה, שודאי בשהיא מאירה בגזניה,
 נאמר בה וראיתיה לזכור ברית עולם,
 וראיתיה בתכשיטיה, כמו כלה

בשעלו מים, וזו זרוע ימין, והוא גזון לבן,
 ושמים בזרת תבן - זו זרוע שמאל,
 שהוא צבע אדם, וכל בשלש עפר הארץ
 - זה הגוף, העמוד האמצעי, וזה גזון ירוק,
 ושקל בפלם חרים וגבעות במאזנים -
 שני עמודי אמת, וזה' הוא מתפשטת
 להאיר בחמשה גזונים, שהם חמש
 פעמים אור, י' היא מדה שלה, ה' עליונה

וְדָא אִיהוּ רָזָא דְקֻן הַמִּדָּה דְאִיהוּ ו', מִתְּהִיא
מִדָּה דְאִיהוּ י', וּלְבַתֵּר דְאִיהוּ נְטִילָא שְׂמָא
קַדִּישָׁא, אֶתְעִבִידַת אִיהוּ מִדָּה מִתְתָּא לְעִילָא.

כְּמָה דְנִקּוּדָה י' אִיהוּ מִדָּה לְעֶשֶׂר יִרְיעוֹן, כִּד
אִיהוּ אִמָּה מִסְטָרָא דְאוֹת ו', כְּלִילָא מְעֶשֶׂר
אַמוֹת, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות כו טז) עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְךָ
הַקֶּרֶשׁ, וְדָא י', וְאַמָּה ה' עֲלָאָה, וַחֲצִי הָאִמָּה ה'
תְּתָאָה, אַרְךָ הִירִיעָה הָאֶחָת דָּא ו', וְאַמָּי אֶתְקַרִי
ה' תְּתָאָה חֲצִי הָאִמָּה, בְּגִין דְאֶתְקַרִי מִצָּה פְּרוּסָה
לָחֶם עוֹנִי.

וְהָאִי נִקּוּדָה כִּד סָלְקָא לְגַבִּי א' דְאִיהוּ אֲזִירָא
סְתִימָה, אֶתְקַרִי קַמ"ץ, קוּמִין סְתִימָה, בְּגִין
וְקַמִּין הַכֹּהֵן מִשָּׁם מְלָא קַמְצוֹ (ויקרא ב ב), וְאִיהוּ
מִחֲשָׁבָה סְתִימָא, ם סְתִימָא, מִפְּתָחָא דִילָהּ מֵאִי

לשון הקודש

הַקֶּרֶשׁ, וְזֶה י', וְאַמָּה ה' עֲלִינוּנָה, וַחֲצִי
הָאִמָּה ה' תְּתָחוּנָה, אַרְךָ הִירִיעָה הָאֶחָת
זו ו'. וְלָמָּה נִקְרְאת ה' תְּתָחוּנָה חֲצִי
הָאִמָּה? מִשּׁוּם שֶׁנִּקְרְאת מִצָּה פְּרוּסָה,
לָחֶם עוֹנִי.

וּבְשַׁעוּלָה הַנִּקְרָה הַזֶּה אַל א' שֶׁהוּא אֲזִיר
סְתִימָה, נִקְרָא קַמ"ץ, קַמִּין סְתִימָה, בְּגִלְל
וְקַמִּין הַכֹּהֵן מִשָּׁם מְלָא קַמְצוֹ, וְהָאִי
מִחֲשָׁבָה סְתִימָה, ם סְתִימָה, מִי הוּא

שֶׁמֶתְקַשְׁטֶת לְבַעֲלָהּ, וּמִיד נּוֹטָה שָׁמַיִם
כִּירִיעָה, שְׂפָא אֵלֶיהָ בְּעִלָּהּ.

וְזֶהוּ סוּד שֶׁל קוּ הַמִּדָּה שֶׁהוּא ו', מֵאוֹתָהּ
מִדָּה שֶׁהִיא י', וְאַחֵר שֶׁהִיא נּוֹטֶלֶת אֶת
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, הִיא נַעֲשִׂית מִדָּה מִמָּה
לְמַעֲלָה.

כְּמוֹ שֶׁנִּקְרָה י' הִיא מִדָּה לְעֶשֶׂר יִרְיעוֹת,
כִּד הִיא אִמָּה מִצֵּד הָאוֹת ו' כְּלִילָה מְעֶשֶׂר
אַמוֹת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב עֶשֶׂר אַמוֹת אַרְךָ

ניהו פת"ח, וְדָא ו', וְאִיהוּ נָטוּי בְּגוֹנוֹנָא דָּא \ (נ"א)
 _), בְּד אֶתְפָּרִישׁ מִנְקוּדָּה אִיהוּ רָקִיעַ פְּתוּחַ וְדָאִי.

נָטוּי עַל רָאשֵׁי הַחֲזִיה דְּאִיהִי נִיצוּצָא דְקַמ"ץ,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א כב) וְדַמוֹת עַל רָאשֵׁי
 הַחֲזִיה רָקִיעַ, מָאן חִיָּה דָּא מַלְכוּת, דְּאִיהִי נִיצוּץ
 לְתַתָּא מִן רָקִיעַ, בְּגוֹנוֹנָא דָּא א (נ"א) מָאן רָקִיעַ דָּא
 צְדִיק, וְהָאִי אִיהִי חִיָּה אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל,
 רָאשֵׁי הַחֲזִיה דְּלַתָּא נָצַח וְהוּד.

וְאִית חִיָּה עֲלָאָה בְּגוֹנוֹנָא דָּא י וְדָא י' עֲלָאָה
 דְּאִיהִי עַל הָרָקִיעַ, וְאִיהִי מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה,
 פֶּתֶר בְּרִישָׁא דְבִלְה, רָקִיעַ דִּילָה ו' עֲלָאָה, וְהָאִי
 אִיהִי עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת, רָאשֵׁין דִּילָה תִּרִין דְּרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטָרָה בְּרָאשׁ אַבָּא וְאִימָא, וְאִיהִי פֶתֶר
 עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישֵׁין דִּילָה לְעִילָא אִינוֹן

לשון הקודש

הַמִּפְתָּח שְׁלֵה? פֶּת"ח, וְזֶה ו', וְהוּא נָטוּי
 כְּמוֹ זֶה (צִיּוֹר לְמַעְלָה) כְּשֶׁנִּפְרָד מִהִנְקָדָה, הוּא
 רָקִיעַ פְּתוּחַ וְדָאִי.

נָטוּי עַל רָאשֵׁי הַחֲזִיה, שְׁהִיא נִיצוּץ שֶׁל
 קַמ"ץ, זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְדַמוֹת עַל רָאשֵׁי
 הַחֲזִיה רָקִיעַ. מִי הַחֲזִיה? זֶה מַלְכוּת, שְׁהִיא
 נִיצוּץ לְמַטָּה מִן רָקִיעַ כְּמוֹ זֶה א ו מי
 הָרָקִיעַ? זֶה צְדִיק, וְזֶה־הִיא הַחֲזִיה אֲשֶׁר תַּחַת
 וְיֵשׁ חִיָּה עֲלִיוֹנָה כְּמוֹ זֶה: י וְזֶה י', שְׁהִיא
 עֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא עַל הָרָקִיעַ, וְהִיא מִחֲשָׁבָה
 עֲלִיוֹנָה, כְּתֵר בְּרָאשׁ הַכֹּלֶה. הָרָקִיעַ שְׁלֵה
 ו' עֲלִיוֹנָה, וְזֶה הִיא עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת.
 הָרָאשִׁים שְׁלֵה שְׁתֵּי זְרוּעוֹת.
 וְיֵשׁ עֲטָרָה בְּרָאשׁ אַבָּא וְאִמָּא, וְהִיא

אָבא וְאִמָּא, אִיהִי י' בְּכָל אֶתֶר, קוֹצָא דִּילָה
לְעִילָא, וְגִיז דִּילָה בְּאַמְצַעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָה לְתַתָּא,
בְּלָלָא דְאַתּוּן דְּשָׂמָא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָה לְעִילָא בְּרָזָא דְטַעָמִי, וְגִיז דִּילָה
בְּאַמְצַעִיתָא בְּרָזָא (נ"א בְּלָלָא) דְאַתּוּן, גּוּפָא
לְתַרְוֵייהוּ, וְקוֹצָא דִּילָה לְתַתָּא בְּרָזָא דְנִקּוּדֵי,
וְלְתַתָּא אִיהִי הָאִי נִקּוּדָה מִיּוֹם נּוֹקְבִין, וְלְעִילָא מִיּוֹם
דְּבוּרִין, רְקִיעַ בְּאַמְצַעִיתָא בְּגוּזָא דָּא א, עָלָה
אֶתְמַר (בראשית א ו) וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם.

וְהָאִי אִיהוּ מַחְלֻקָת שְׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, דְּאִיהוּ
סוּפָה לְהַתְקַיִים, וְלֹאֲעָלָא שְׁלָם וַיְחֻדָּא
בְּתַרְוֵייהוּ, וְלֹאֻ מַחְלֻקָת דְּפִרוּדָא, בְּגוּז מַחְלֻקָת
קֶרַח וְעֶדְתוֹ בְּאַהֲרֹן, וּמַחְלֻקָת הָאִי דְּאִיהוּ לְשֵׁם
שָׁמַיִם, בְּגִין דְּמַיִם תַּתְּאִין אֵינוֹן בּוֹכִין וְאַמְרִין אֵינוֹן

לשון הקודש

וּלְמַעְלָה מִיּוֹם זְכַרְיָם, הִרְקִיעַ בְּאַמְצַע פֶּמוֹ
זֶה: א. עָלִיהָ נֶאֱמַר וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין מַיִם
לְמַיִם.

וְזוֹהִי מַחְלֻקָת שְׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, שְׁהִיא
סוּפָה לְהַתְקַיִם וּלְהַכְנִים שְׁלֹם וַיְחֻד
בְּשִׁנְיָהֶם, וְלֹא מַחְלֻקָת שֶׁל פִּרוּד פֶּמוֹ
מַחְלֻקָת קֶרַח וְעֶדְתוֹ עִם אַהֲרֹן, וּמַחְלֻקָת
הַזֶּה שְׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהַמַּיִם

כְּתֵר עֲלִיזִין וְדָאִי, וְהִרְאִשִׁים שְׁלָה לְמַעְלָה
הֵם אָבָא וְאִמָּא, הִיא י' בְּכָל מְקוֹם, הַקּוּץ
שְׁלָה לְמַעְלָה, וְגוּזָה בְּאַמְצַע, וְסוּפָה
לְמַטָּה. הַבְּלָל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ.
הִרְאִשׁ שְׁלָה לְמַעְלָה בְּסוּד הַטַּעָמִים,
וְגוּזָה בְּאַמְצַע בְּסוּד (פֶּלֶל) הָאוֹתִיּוֹת, גּוּזָה
לְשִׁנְיָהֶם, וְקוֹצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנִּקּוּדוֹת,
וּלְמַטָּה הַנִּקּוּדָה הַזֶּה הִיא מִיּוֹם נִקְבִּיִם,

בְּעֵינַי לְמַהֲוֵי קָדָם מְלָכָא עַלְתַּת הָעֵלּוֹת, וּבְעֵן
 לְסִלְקָא לְעֵילָא, רְקִיעַ אֶפְרִישׁ בִּינֵייהוּ, עַד דְּעַלְתַּת
 הָעֵלּוֹת שְׁוֵי לֹון שְׁוִין, י' מִסְטָרָא דָא, וִי' מִסְטָרָא
 דָא, ו' בְּאַמְצְעִיתָא, בְּגֻוְנָא דָא יו"י דְּאִיהִי א,
 וְאַלִין בְּלָהוּ קָרְבִין לְעַלְתַּת הָעֵלּוֹת, וְרֹזָא דְּמִלָּה
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדֹלִים, וְאִינוֹן
 שְׁוִין, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה ל כא) וְהָיָה אֹרֹךְ הַלְבָנָה
 כְּאֹרֹךְ הַחֹמֶה.

תקונא חמישא

תָא חַוִי קַמִּי אִיהוּ סְתִים בְּאֶת י' מְכַל סְטָרָא,
 עֵילָא וְאַמְצְעִיתָא וְתַתָּא, וְדָא קוּמִין סְתִים
 בְּתַלְתַּת סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִילִיָּה אִיהוּ בְּחֻמֶּשׁ אֹרֹךְ,
 דְּאִינוֹן חֲמִשׁ אֶצְבָּעָן עַלְאִין וְאִינוֹן ה' עַלְאָה, (דף כ)
 חֲמִשׁ אַאֲאָא, דְּאִינוֹן אֹרֹךְ אֹרֹךְ אֹרֹךְ אֹרֹךְ, (א"ע)

לשון הקודש

שְׁכַתּוֹב וְהָיָה אֹרֹךְ הַלְבָנָה כְּאֹרֹךְ הַחֹמֶה.

תקונא חמישא

בֹא וְרָאָה, קַמִּי הוּא סְתוּם בְּאוֹת י'
 מְכַל צַד, מַעְלָה אֲמַצַּע וּמַטָּה, וְזֶה הַקַּמִּין
 סְתוּם בְּשָׁלֹשׁ סְפִירוֹת. הַפְּתִיחָה שְׁלֹו הוּא
 בְּחֻמֶּשֶׁה אֹרֹךְ, שְׁהֵם חֲמִשׁ הָאֶצְבָּעוֹת
 הָעֲלִיוֹנוֹת, וְהֵם ה' עֲלִיוֹנָה, חֲמִשׁ
 אַאֲאָא, שְׁהֵם אֹרֹךְ אֹרֹךְ אֹרֹךְ אֹרֹךְ,

הַתְּחִתּוֹנִים בּוֹכִים וְאוֹמְרִים, אֲנִי רוֹצִים
 לְהִיּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ עַלְתַּת הָעֵלּוֹת, וְרוֹצִים
 לְעַלְתַּת לְמַעְלָה. הָרְקִיעַ מְפָרִיד בִּינֵיהֶם,
 עַד שֶׁעַלְתַּת הָעֵלּוֹת שָׁם אוֹתָם שְׁוִים, י'
 מַצֵּד זֶה, וִי' מַצֵּד זֶה, ו' בְּאַמְצַע, כְּמוֹ זֶה:
 יו"י, שְׁהִיא א. וְכָל אֵלּוּ קְרוּבִים לְעַלְתַּת
 הָעֵלּוֹת, וְסוּד הַדְּבָר – וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
 שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדֹלִים, וְהֵם שְׁוִים. וְהוּא

חַמֵּשׁ זְמַנִּין, חֲמֵשׁ נְהוּרִין דְּעוּבָדָא דְּבִרְאשִׁית,
וְנִקּוּדָא דְּלַחוּן אָאָאָא חֲמֵשׁ דְּסִלְקִין לְעֶשֶׂר.

וְרָזָא דְּמִלָּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְמִים וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה
קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם נִצָּבָה (בראשית לו ז), דָּא א'
בְּחַל"ם, דְּאִיהוּ לְעִילָא מְכַל נִקּוּדִין, בְּקוּמָה זְקוּפָה,
וּבִיָּה אֶסְתַּלֵּק (נ"א אֶסְתַּבֵּל) יוֹסֵף בְּחִלְמָא, וְכֵן יַעֲקֹב,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם כח יב) וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סָלָם מְצַב
אַרְצָה וְרָאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמַיְמָה, דָּא א דְּאִיהוּ
רָאשׁ, וְהִנֵּה מְלָאכִי אֱלֹהִים עוֹלָם וַיּוֹרְדִים בּוֹ,
אָמְרוּ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין, עוֹלָם תְּרִי, וַיּוֹרְדִים תְּרִי,
וְאֲנִין אָאָאָא.

וְהָאִי אֶת דְּאִיהוּ אֶל"ף חַל"ם דְּאִיהוּ בְּאַמְצַעִיתָא,
אִיהוּ כְּתֵר עֲלָאָה דְּאַסְתַּר עַל רִישָׁא
דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, וּבְגִין דָּא וְהִנֵּה תְּסַבִּינָה

לשון הקודש

וְהִנֵּה סָלָם מְצַב אַרְצָה וְרָאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה. זֶה א שֶׁהוּא רָאשׁ. וְהִנֵּה
מְלָאכִי אֱלֹהִים עוֹלָם וַיּוֹרְדִים בּוֹ, אָמְרוּ
בְּעִלֵי הַמִּשְׁנָה, עוֹלָם שְׁנַיִם וַיּוֹרְדִים
שְׁנַיִם, וְהֵם אָאָאָא.

וְהָאִיתָּ הוּא שְׁהִיא אֶל"ף חַל"ם שְׁהִיא
בְּאַמְצַע, הִיא כְּתֵר עֲלִיּוֹן שְׁסוּבָב עַל
רָאשׁוּ שֶׁל הָעַמּוּד הָאַמְצַעִי, וּמִשּׁוּם כִּךְ

חֲמֵשׁ פְּעָמִים, חֲמִשָּׁה אִוּרוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרִיאשִׁית, וְהִנֵּקוּד שֶׁלָּהֶם אָאָאָא, חֲמֵשׁ
שְׁעוֹלִים לְעֶשֶׂר.

וְסוּד הַדָּבָר - וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְמִים
וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם נִצָּבָה. זֶה
א' בְּחַל"ם, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מְכַל הַנִּקּוּדוֹת,
בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְכֵן הִתְעַלָּה (הִסְתַּבֵּל) יוֹסֵף
בְּחִלּוֹם, וְכֵן יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וַיַּחֲלֵם

אַלמתיכם וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָהּ לְאַלְמָתִי (שם לו'), הַי כְּתָרָא
 אֶתְמַר בָּהּ (תהלים קיח כב) אָבִין מָאָסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה
 לְרֹאשׁ פְּנֵה, וְאִיהִי אֲבָנָא דַּאתְגַּזְרַת דְּלֹא בִידִין,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דניאל ב לד) עַד דִּי הִתְגַּזְרַת אָבִין דִּי
 לֹא בִידִין וְגוֹמַר, וּבְגִין דְּלֹא אֲשַׁבְּחִין לָהּ אֶתְר מָאָן
 אֶתְגַּזְרָא, שְׁאֵלִין מְלָאכְיָא קַדִּישִׁיא אִיהַּ מְקוֹם
 כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁבְּחִין לָהּ אֶתְר, עַד
 דְּאֶמְרִין בְּרוּךְ כְּבוֹד יי' מִמְּקוֹמוֹ (נ"א אֲדַהְכִּי הָא סְבָא
 לְגַבִּיָּה וְאֶמַר רַבִּי רַבִּי הָאִי בְּשִׁכְנֵיהָ תִּתְּתָא דְלִית לָהּ תַּמָּן אֵלָא
 אֲצִילוּתָא, וְדָא הוּא אֶתְגַּזְרַת אָבִין, בְּגִין דְּאִיהִי גִזְרַת מְלָכִין, וּבָהּ גִזְרִין
 דִּינָא רַפִּיא, דָּא דִּין בִּתְרָא, וְכֵתֵר מְלָכוֹת אֶתְקַרִּיאת סְפִירָה דְלִית
 סְפִירָה שְׁלִימָה בַּר מִינָהּ לְתַתָּא).

וְהָאִי אָבִין אִיהִי סְגוּלַת מְלָכִים, אִיהִי שִׁיחַת
 מְלָאכֵי הַשָּׁרַת, שִׁיחַת חִיּוֹן וּשְׂרָפִים
 וְאוֹפְנִים, שִׁיחַת כָּל עֲלָאִין וְתַתָּאִין, יְדִיעַת שְׂמִשָּׁא

לשון הקודש

וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֶלְמתיכם וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָהּ
 לְאַלְמָתִי. הַכְּתָר הַזֶּה נֶאֱמַר בָּהּ אָבִין
 מָאָסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. וְהָאִי
 אָבִין שְׁנִגְזַרַת שְׁלֹא בִידִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 עַד דִּי הִתְגַּזְרַת אָבִין דִּי לֹא בִידִין וְגוֹמַר,
 וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם
 מֵאִיפָה שְׁנִגְזְרָה, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים
 הַקְּדוּשִׁים אִיהַּ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,
 וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. (בִּינְתִים חֲרִי הַזֶּקֶן
 אֲצִלוּ וְאֶמַר, רַבִּי רַבִּי, זֶה בְּשִׁכְנֵיהָ הִתְחַוְּתוּנָה שְׁאִין לָהּ שֵׁם אֵלָא
 אֲצִילוּת, וְזֶהוּ הִתְגַּזְרַת אָבִין, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא גִזְרַת מְלָכִין, וּבָהּ גִזְרִים
 דִּין רַפָּה, זֶה דִּין אַחֲרוֹן, וְכֵתֵר מְלָכוֹת נִקְרָא סְפִירָה, שְׁאִין סְפִירָה
 שְׁלֵמָה חוּץ מִמֶּנָּה לְמַשָּׁה).

וְהָאָבִין הוּא הִיא סְגוּלַת מְלָכִים, הִיא
 שִׁיחַת מְלָאכֵי הַשָּׁרַת, שִׁיחַת חִיּוֹת

וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֶלְמתיכם וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָהּ
 לְאַלְמָתִי. הַכְּתָר הַזֶּה נֶאֱמַר בָּהּ אָבִין
 מָאָסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. וְהָאִי
 אָבִין שְׁנִגְזַרַת שְׁלֹא בִידִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 עַד דִּי הִתְגַּזְרַת אָבִין דִּי לֹא בִידִין וְגוֹמַר,
 וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם
 מֵאִיפָה שְׁנִגְזְרָה, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים
 הַקְּדוּשִׁים אִיהַּ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,

וסיהרא בעתים, עת וזמן לכלא.

כל טעמי ונקודי ואתון כלילן בה, קלא דבור
ומחשבה, כלילן בה, איחי כתר תורה, וכתר
בהונה, וכתר מלכות, ואיחי תנא בריש כל אתון,
בגוונא דא ש, ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא
לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו
מים מים.

ואיחי קוצא דכל אתון, ב בגוונא דא ד, קוץ
דכל את ואת, שיעור קומה דילהון ו,
מעילא לתתא ומתתא לעילא, ורזא דמלה מקצה
השמים ועד קצה השמים (דברים ד ג), ורזא דא לך יי'
הגדלה והגבורה והתפארת וגומר (ד"ה א כח), לך יי'
הממלכה דא מלכות, דאיחי בכלא.

ואיחו צפצוף עופין קדישין, דאתמר בהון (קהלת י

לשון הקודש

טהור, אל תאמרו מים מים.
והיא תקוץ של כל האותיות. ב כמו זה
ד. קוץ של כל אות ואות, שיעור קומה
שלחן ו' ממעלה למטה וממטה למעלה,
וסוד הדבר – מקצה השמים ועד קצה
השמים, וזה סוד לך יהו"ה הגדלה
והגבורה והתפארת וגומר. לך יהו"ה
הממלכה – זו מלכות, שהיא בכל.
והיא צפצוף של העופות הקדושים,

ושרפים ואופנים, שיחת כל העליונים
והתחתונים, ידיעת השמש והלבנה
בעתים, עת וזמן לכל.
כל הטעמים והנקודות והאותיות כלולים
בה, קול, דבור ומחשבה כלולים בה.
היא כתר תורה וכתר בהנה וכתר
מלכות, והיא כתר בראש כל האותיות,
כמו זה: ש, ועל האבן הזו אמר רבי
עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש

בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל, צִפְצוּפָא דְכָל
צִפְרִין דְּאֵינוֹן נִשְׁמָתִין קַדִּישִׁין, דְּמַצְצָפִין בְּכַמָּה
צְלוֹתִין, שִׁיחַת חֵיווֹן דְּאֵינוֹן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וּבְגִינָה
אֶתְמַר (בראשית כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בִּשְׂדֵה וְכו',
וְלִית שִׁיחָה אֱלָא צְלוֹתָא.

וּבְגִינָה אֶתְמַר תְּפִלַּת שְׁחֲרִית חוּבָה, תְּפִלַּת
עֶרְבִית רְשׁוֹת, דְּאִיהוּ רְשׁוֹ דְּלִילָה בְּפִנֵּי
עֲצָמָה, וּבְגִין דָּא לִית לָהּ קְבִיעוֹת בְּלִילָא
דְּדַמְיָא לְגֻלוֹתָא, אֱלָא זְמַנִּין אֲשֶׁתִּפְּחַת תַּמָּן
זְמַנִּין לָא אֲשֶׁתִּפְּחַת.

זָבָאָה אִיהוּ מָאן דְּפָגַע בָּהּ, בְּגוֹן יַעֲקֹב דְּאֶתְמַר
בֵּיהּ (שם כח יא) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם עָמָה
כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ, עַד דְּאֶתָּא בַּעֲלָהּ וְנָטִיר לָהּ, וּבֵת
תַּמָּן עָמָה, מִתַּמָּן וַאֲיִלָּךְ קְבָעוּתָא חוּבָה.

לשון הקודש

הַלִּילָה בְּפִנֵּי עֲצָמָה, וּמִשׁוֹם כֶּךָ אֵין לָהּ
קְבִיעוֹת בְּלִילָה, שְׂדוּמָה לְגֻלוֹת, אֱלָא
פְּעֻמִּים נִמְצָאִת שָׁם וּפְעֻמִּים אֵין נִמְצָאִת.
אַשְׁרֵי מִי שְׂפּוֹגֵשׁ אוֹתָהּ, כְּמוֹ יַעֲקֹב
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם עָמָה כִּי
בָא הַשָּׁמֶשׁ, עַד שֶׁבָּא בַּעֲלָהּ וְשָׁמַר אוֹתָהּ
וַלֵּן שָׁם עָמָה. מִשָּׁם וַאֲיִלָּךְ קְבָעוּתָא חוּבָה.

שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת
הַקּוֹל, הַצִּפְצוּף שֶׁל כָּל הַצִּפְרִים, שֶׁהֵן
נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת שֶׁמַּצְצָפִים בְּכַמָּה
תְּפִלוֹת, שִׁיחַת חֵיווֹת, שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים, וּבְגֻלָּה נֶאֱמַר וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ
בִּשְׂדֵה וְכו', וְאֵין שִׁיחָה אֱלָא תְּפִלָּה.
וּבְגֻלָּה נֶאֱמַר, תְּפִלַּת שְׁחֲרִית חוּבָה,
תְּפִלַּת עֶרְבִית רְשׁוֹת, שֶׁהִיא רְשׁוֹת

אָבֵל בְּשַׁבַּת אֵיהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּאֵיהִי בְּרִשׁוּתָא
 דְּבַעֲלָה, וְלֹא בְּגִזְוֹנָא דְּלִילְיָא דְּחִתּוּת יְחִידָה
 בְּרִשׁוּתָא דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (איכה א) אִיכָה
 יֵשְׁבָה בָדָד.

וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּקָרִיב לָהּ לְבַעֲלָה בְּפָגִיעָה דִּילִיָּה,
 וְדָאי עֶבֶד לָהּ חוֹבָה, וְכַד אָתָּא שְׁמַשׁ
 בְּשַׁחֲרִית, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי שָׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ
 אֱלֹהֵי"ם, אֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ,
 מִתְּמָן וְאֵילָךְ קָשָׁר לָהּ עֲמִיָּה, דְּאֵיהִי קָשָׁר דְּתַפְלִין
 דִּידָהּ, קָשִׁיר לָהּ עֲמִיָּה דְּלֹא תָזוּן מִיְנִיָּה לְעֶלְמִין,
 מִסְטָרָא דְּשְׁמָאֲלָא קָשִׁיר לָהּ בְּתַפְלִין דִּידָהּ, דְּאֵינוֹן
 בְּדִרְוּעָא שְׁמָאֲלָא, מִסְטָרָא דִּימִינָא שְׁוִי לָהּ בְּתָרָא
 עַל רִישִׁיָּהּ, תַּפְלִין דְּרִישָׁא, וְהָאִי בְּיוֹמָא דְּאֵיהִי
 קָשִׁירָא עִם (דף כ ע"ב) בַּעֲלָהּ, אֶתְמַר בָּהּ יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזְּ
 יִמְצְאוּנִי, אָבֵל בְּלִילְיָא דְּאֵיהִי גְלוּתָא, דְּאֵיהִי לְבַר

לשון הקודש

הַשָּׁמֶשׁ, מִשָּׁם וְאֵילָךְ קָשָׁר אוֹתָהּ עִמוּ,
 שְׁהוּא קָשָׁר שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יָד, קָשָׁר
 אוֹתָהּ עִמוּ שְׁלֹא תָזוּן מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
 מִצַּד הַשְּׁמָאֵל קָשָׁר אוֹתָהּ עִם תַּפְלִין שֶׁל
 יָד, שֶׁהֵן בְּדִרְוּעָא שְׁמָאֵל, מִצַּד הַיְמִין שֶׁם
 אוֹתָהּ כְּתוּב עַל רִישׁוֹ, תַּפְלִין שֶׁל רִאשׁוֹ,
 וְזֶה בְּיוֹם שֶׁהִיא קְשׁוּרָה עִם בַּעֲלָהּ, נֶאֱמַר
 בָּהּ יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזְּ יִמְצְאוּנִי. אָבֵל בְּלִילְיָהּ,

אָבֵל בְּשַׁבַּת הִיא רְשׁוּת הַיְחִיד, שְׁהִיא
 בְּרִשׁוּת בַּעֲלָהּ, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁהִלְלָהּ
 שְׁהִיתָה יְחִידָה בְּרִשׁוּתָהּ. וְהוּא שְׁכַתּוּב
 אִיכָה יֵשְׁבָה בָדָד.

וַיַּעֲקֹב, מִשּׁוּם שְׁקָרְבָהּ לְבַעֲלָהּ בְּפָגִיעָה
 שְׁלוֹ, וְדָאי עָשָׂה אוֹתָהּ חוֹבָה, וּכְשָׁבֵא
 הַשָּׁמֶשׁ בְּשַׁחֲרִית, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ כִּי שָׁמֶשׁ
 וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהֵי"ם, נֶאֱמַר בּוֹ וַיִּזְרַח לוֹ

מבעלה, ואיהי רשות בפני עצמה, אתמר בה אל
תתודע לרשות, ובגין דא אמר דוד (תהלים קלב ד) אם
אתן שנת לעיני וגומר עד אמצא מקום ליי.

עד כאן רזא דקמ"ץ, דאיהו רזא דמחשבה עלאה
ותתאה (נ"א עילא ותתא), דאיהי נקודה ברשות
בעלה דאיהו ו' רקיע, ופת"ח בלא נקודה רשו בפני
עצמו, ונקודה בלא פת"ח רשו בפני עצמה, דכמה
דאתון אינון דבר ונוקבא, הכי נקודין אינון דבר
ונוקבא, אבל אתון אנהו לגבי נקודי בגון גופא
לגבי רוחא, וכן נקודה ב', בגון חל"ם או חיר"ק
או שורק, חל"ם לעילא מן ו' אתעביד ז', חיר"ק
לתתא אתעביד זנב גימ"ל, שורק באמצעיתא קוצא
דא' ד' קוצא באמצעיתא, וכלא חד, אני ראשון
ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיהו מד ו).

לשון הקודש

עצמה. שפמו שהאותיות הן זכר ונקבה,
כך הנקודות הן זכר ונקבה, אבל
האותיות הן לנקודות כמו הגוף לרוח, וכן
נקדה ב' כמו חל"ם או חיר"ק או שור"ק.
חל"ם למעלה מן ו' נעשה ז', חיר"ק
למטה נעשה זנב גימ"ל, שור"ק באמצע
הקוץ של האות ד' קוץ באמצע, והכל
אחד, אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי
אין אלהים.

שהיא הגלות, שהיא מחוץ לבעלה, והיא
רשות בפני עצמה, נאמר בה אל תתודע
לרשות, ומשום כך אמר דוד אם אתן
שנת לעיני וגומר עד אמצא מקום לה.
עד כאן סוד הקמ"ץ, שהוא סוד
המחשבה העליונה והתחתונה (מעלה ומטה)
שהיא נקדה ברשות בעלה שהוא ו'
רקיע, ופת"ח בלי נקדה רשות בפני
עצמה, ונקדה בלי פת"ח רשות בפני

שָׁב"א מָאן אִיהוּ, בְּאֶשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ
הָאוֹפֵן, וְאֵינוֹן אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת
הַמְּאוֹר הַקָּטָן, וְאֵינוֹן גּוֹף וּבְרִית, וְלִקְבִלְיָהּ חֲמָה
וּלְבָנָהּ, דְּאֵינוֹן לִקְבִל אִימָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה.

וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת (יחזקאל א טו), דָּא
נִקְוֶדָה דְּתַחֲתָא סְגוּלָּה נִקְוֶדָה דְּלַתָּא, אֶצֶל
הַחַיּוֹת דְּאֵינוֹן צַר"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת הַגְּדוֹלִים.

וְכֵן אִיהוּ בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן חַד לְעִילָא
וְאוֹפֵן חַד לְתַתָּא, וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא
בִּינְיָיָהּ, וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ דָּא חִירָק דְּאִיהוּ
לְתַתָּא, כָּל גִּיצוּץ אִיהוּ י', וְכָל רָקִיעַ ו'.

יְהו"ה שְׁב"א אִיהוּ דִּינָא, קַמ"ץ רַחֲמִי, שְׁמַאלָא
וְיְמִינָא, דְּמַתְּמָן אוֹרִייתָא אֲתִיָּהִיב דְּאִיהוּ
עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, וּבְזִמְנָא דְּאֵינוֹן שְׁב"א קַמ"ץ

לשון הקודש

הַגְּדֹלִים.

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן
אֶחָד לְמַעְלָה וְאוֹפֵן אֶחָד לְמַטָּה, וְהוּא
הַעֲמוּד הָאַמְצַעִי בִּינְיָיָהּ. וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד
בְּאֶרֶץ זֶה חִירָק, שֶׁהוּא לְמַטָּה. כָּל גִּיצוּץ
הוּא י', וְכָל רָקִיעַ הוּא ו'.

יְהו"ה שְׁב"א הוּא דִּין, קַמ"ץ רַחֲמִים,
שְׁמַאל וְיָמִין, שְׁמֶשֶׁם נִתְּנָה תוֹרָה, שֶׁהוּא

שְׁב"א מִיְהוּ? בְּאֶשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ
אוֹפֵן, וְהֵם אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאוֹר
הַקָּטָן, וְהֵם גּוֹף וּבְרִית, וּבִנְגֻדָם חֲמָה
וּלְבָנָהּ, שֶׁהֵם בִּנְגֻד הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה
וְהַתַּחֲתוֹנָה.

וְהִנֵּה, אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת, זוּ
נִקְדָּה שְׁתַּחֲתָא סְגוּלָּה הַנִּקְדָּה שְׁלֵמָה,
אֶצֶל הַחַיּוֹת שֶׁהֵן צַר"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת

חל"ם, אִיהוּ רָמוּז בִּי בִי חֲש"ק וַאֲפִלְטָהוּ, רַק
בְּאַבוּתֵיךְ חֲש"ק יי'.

מִסֵּטְרָא דְחַד דְּאִיהוּ יו"י דְּסָלִיק יְהו"ה, הָנָה
קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא הוּא וְשָׁמִיָּה לְחֹד
בְּכַתְרָא, קָדָם דְּאַתְבְּרִי עֲלָמָא, עַד דְּסָלִיק
בְּמַחְשַׁבְתִּיהָ לְמַבְרִי אָדָם, דְּאִיהִי י' בְּרִישָׁא דָא',
תְּנָא לְעִילָא, וּלְתַתָּא נְקוּדָה, וּבְנִקּוּדֵי דְאַתְוּוֹן
אַשְׁתַּמוּדְעָאן כָּל סְפִירָן, דִּתְשַׁע נְקוּדֵי אֵינּוֹן, וּבַחֹן
י"ד נִיצוּצִין, וְעַלִּיהוּ אַתְבָּר (שמות יד כח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יוֹצֵאִים בְּי"ד רָמָה, וְאֵינּוֹן לְקַבֵּל פְּרָקִין דְּה' אֶצְבָּעוֹן
דְּאֵינּוֹן י"ד, וְתִרְיִן רְקִיעִין תַּמּוֹן, חַד מִן קַמ"ץ וְחַד
מִן פִּת"ח, לְקַבֵּל תִּרְיִן קְנִי דְדְרוּעִי, וְכָל נִיצוּץ אִיהוּ
פְּרָק, וְאִיהוּ מִדָּה, וְרְקִיעַ אַמָּה, וְקִנְיָה, וְקוּ הַמִּדָּה.

לשון הקודש

הַסְפִּירוֹת, שֶׁהֵם תְּשַׁע נְקוּדוֹת, וּבִהֵם י"ד
נִיצוּצוֹת, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יוֹצֵאִים בְּי"ד רָמָה, וְהֵם כְּנֶגֶד הַפְּרָקִים שֶׁל
חֲמֵשׁ הָאֶצְבָּעוֹת שֶׁהֵם י"ד, וּשְׁנֵי רְקִיעִים
שֶׁם – אֶחָד מִן קַמ"ץ וְאֶחָד מִן פִּת"ח,
כְּנֶגֶד שְׁנֵי הַקְּנִיִּים שֶׁל הַזְּרוּעוֹת, וְכָל נִיצוּץ
הוּא פְּרָק, וְהוּא מִדָּה, וְרְקִיעַ אַמָּה, וְקִנְיָה,
וְקוּ הַמִּדָּה.

הַעֲמוּד הָאֶצְבָּעִי, וּבְזִמָּן שֶׁהֵם שְׁב"א
קַמ"ץ חל"ם, הוּא רָמוּז בִּי בִי חֲש"ק
וַאֲפִלְטָהוּ, רַק בְּאַבוּתֵיךְ חֲש"ק יְהו"ה.
מִצַּד זֶה שֶׁהוּא יו"י שְׁעוּלָה יְהו"ה, הִיָּה
הַקְדוּשׁ בְּרִיד הוּא וְשִׁמּוֹ לְחֹד בְּכַתֵּר
לְפָנֵי שְׁנֵי בְּרָא הָעוֹלָם, עַד שְׁעוּלָה
בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְבְרָא אָדָם, שֶׁהוּא י' בְּרִישָׁא
שֶׁל א'. כֵּתֵר לְמַעְלָה, וְלְמַטָּה נְקוּדָה,
וּבְנִקּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת נּוֹדְעוֹת כָּל

טַעֲמֵי אֵינוֹן מִן כְּתָרָא, וְאֵינוֹן בְּרִישָׁא דְעֵמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא, נְקוּדִין מִן מוֹחָא, וְאֵינוֹן
 בְּרַבָּאן עַל רִישָׁא דְצַדִּיק, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (משלי י ו)
 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, וְאֵינוֹן תֵּלֶת טַפִּין דְּאַתְּמִשְׁכוּ
 מִן מוֹחָא לְגַבִּי בְּרִית מִילָה, אֲתוּוֹן מִסְטָרָא דְאִימָא
 עֲלָאָה, וְכִלְהוּ אֲתַכְלִילָן בְּמַלְכוּתָא, וְנְקוּדֵי לְאַתְוּוֹן
 כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא, דְּגוּפָא אִיהוּ כְּסוּם לְרוּכְבּ, וְאַתְוּוֹן
 אֵינוֹן פְּתִיחִין לְנְקוּדֵי לְקַבְּלָא לֹון, וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר
 (יחזקאל א יא) וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה, לְקַבְּלָא עַלְיָהּ
 נְקוּדֵי, וְנְקוּדֵי בְּכָל אֲתַר בֵּת קוּל.

טַעֲמֵי אֵינוֹן מֵאֵי קֶרְבָּא, רַפָּ"ה אִיהוּ לְעִילָא
 מֵאַתְוּוֹן, וְעַלְיָה אֲתַמַּר (שם כב) וְדַמּוֹת עַל
 רֹאשֵׁי הַחֲזִיה רְקִיעַ, כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נְטוּי עַל
 רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה, נְטוּי דָּא אִיהוּ רַפָּ"ה, נְטוּי עַל
 רֹאשֵׁי חִיוֹן, דְּאֵינוֹן יְהו"ה אַרְבַּע אֲתוּוֹן וְדָא, דְּגִ"ש

לשון הקודש

וְהָאוֹתִיּוֹת פְּתוּחוֹת לְנְקוּדוֹת לְקַבֵּל אוֹתָן,
 וְעַלְיָהֶם נֶאֱמַר וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת
 מְלַמְעָלָה, לְקַבֵּל עַלְיָהֶם נְקוּדוֹת, וְנְקוּדוֹת
 בְּכָל מְקוֹם בֵּת קוּל.

הַטַּעֲמִים אֵלּוּ הֵם בְּגִדֵי הַקֶּרֶב, רַפָּ"ה
 הוּא לְמַעַלָּה מֵהָאוֹתִיּוֹת, וְעַלְיָהֶם נֶאֱמַר
 וְדַמּוֹת עַל רֹאשֵׁי הַחֲזִיה רְקִיעַ, כְּעֵין הַקֶּרַח
 הַנּוֹרָא נְטוּי עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה. נְטוּי

הַטַּעֲמִים הֵם מִן הַכְּתָר, וְהֵם בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל
 הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי. הַנְּקוּדוֹת מִן הַמֶּחֶ, וְהֵם
 בְּרָכוֹת עַל רֹאשׁ הַצַּדִּיק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, וְהֵם שְׁלֹשׁ הַטַּפּוֹת
 שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִן הַמֶּחֶ אֶל בְּרִית הַמִּילָה.
 הָאוֹתִיּוֹת מִצַּד הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְכִלְן
 נִכְלְלוּ בַּמַּלְכוּת, וְהַנְּקוּדוֹת לְאוֹתִיּוֹת
 כְּנִשְׁמָה לְגוּף, שֶׁהַגּוּף הוּא כְּסוּם לְרוּכְבּ,

אִיהוּ מְלָגְאוּ דְאַתְנוּן, בְּגִוּוֹנָא דָּא יְהוּ"ה, רָפ"ה
מְלָבֵר בְּגִוּוֹנָא דָּא יְהוּ"ה, וְאִינוּן בְּמִתְגַּ וְרֶסֶן
לְאוֹתִיּוֹת, וּבְהוֹן וְהַחֲיִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא בְּדָג"ש,
וְשׁוּב בְּרָפ"ה. (דף כא ע"א).

תקונא שְׁתִּיתָא

בְּרֵאשִׁית, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (פְּתַח) וְאָמַר לְאַלְיָהוּ,
אַלְיָהוּ אַלְיָהוּ בְּאוּמָאָה עֲלָךְ בְּמַלְכוּת
קִדְיָשָׁא, דְּאִיְהִי נְפִילָא בְּגָלוּתָא, טוֹל רְשׁוּתָא דְלֹא
תְּזוּז מִיָּנֵן, דְּהָא שְׂכִינְתָּא וְחִילָהָא נְטָרִין לָךְ, מְלֹאכִי
הַשָּׁרֵת דְּאַתְמַר בְּהוֹן (ישעיהו לג ז) הֵן אֶרְאֶלֶם צָעֲקוּ
חֻצָּה, לְבַר מַהִיכְלִין, לֹא אֵית מָאן דְּמִקְבֵּל צְלוּתִין
דְּיִשְׂרָאֵל, בְּמָה צַפְרִין מְצַפְצִפִּין בְּצְלוּתִין לְגַבִּי
אַמְהוֹן, דְּאִינוּן מְקַנְנֵן עַל אֶרְעָא, דְּנְטָרִין לָךְ, וּבְלָהוּ
אַתְקִרְיָאוּ צַפְרִים, עַל שֵׁם קֵן צַפּוֹר דְּאִיְהִי אִימָא

לשון הקודש

בְּמַלְכוּת הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא נְפֻלָּה בְּגָלוּת, טל רְשׁוּת שְׁלֹא תְּזוּז מִעַמֻּנו, שְׁהָרִי הַשְׂכִּינָה וְחִילוּתֶיהָ שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ, מְלֹאכִי הַשָּׁרֵת, שְׁנֵאמַר בְּהֵם הֵן אֶרְאֶלֶם צָעֲקוּ חֻצָּה, צוֹעֲקִים מִחוּץ לַהִיכָלוֹת. אֵין שֵׁם מִי שְׁמִקְבֵּל אֶת תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּמָה צַפְרִים מְצַפְצִפּוֹת בְּתַפְלוֹת אֶל אִמָּם, שֶׁהֵם מְקַנְנִים עַל הָאָרֶץ, שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתָהּ, וְכֻלָּם נִקְרְאוּ צַפְרִים, עַל שֵׁם קֵן

זְהוּ רָפ"ה, נְטוּי עַל רֵאשֵׁי הַחֲיִיּוֹת שֶׁהֵם יְהוּ"ה, אֶרְבַּע אוֹתִיּוֹת וְדֹאנִי. דָּג"ש הוּא מִתּוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ זֶה: יְהוּ"ה, רָפ"ה מִבְּחוּץ כְּמוֹ זֶה: יְהוּ"ה, וְהֵם כְּמוֹ מִתְּג וְרֶסֶן לְאוֹתִיּוֹת, וּבְהוֹן וְהַחֲיִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא בְּדָג"ש, וְשׁוּב בְּרָפ"ה.

תקון שְׁשִׁי

בְּרֵאשִׁית, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (פְּתַח) וְאָמַר לְאַלְיָהוּ: אַלְיָהוּ אַלְיָהוּ, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֶיךָ

קְדִישָׁא, דְּאַתְמַר בָּהּ (דברים כב ו) כִּי יִקְרָא קֵן צִפּוֹר
 לְפָנֶיהָ, וְעָלָה אֶתְמַר (תהלים פד ד) גַּם צִפּוֹר מִצָּאָה בֵּית,
 וְדָא ב' מִבְּרָאשִׁית, דְּאַתְמַר בָּהּ (משלי כד ג) בְּחֻכְמָהּ
 יִבְנֶה בֵּית, וְדָרֹר קֵן לָהּ דָּא אִימָא עֲלָאָה יוֹבֵל,
 דְּאַתְמַר בָּהּ (ויקרא כה י) וַיִּקְרָאתֶם דָּרֹר בְּאַרְצֵי, בְּזִמְנָא
 דְּצִפּוֹר מִצָּאָה בֵּית דְּאִיהִי בִי מִקְדָּשָׁא, וְאַתְבְּנִיַּאת
 וְאַתְתְּקִנַּת, מִיד דָּרֹר דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה,
 אֲשַׁכְּחַת קֵן לָהּ לְעִילָא.

וּמִיד אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ, אֲלִין שִׁית בְּנִין דִּילָהּ,
 שִׁית סְפִירָן, דְּאִינוּן שִׁשַּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה,
 בְּלָחוּ פְּרָחִין לְגַבְהָ, בְּכַמָּה חֲגִין וְזִמְנִין וְיוֹמִין טָבִין,
 וְאַפְרוּחִים דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, בְּלָחוּ פְּרָחִין עֲמָה
 בְּגָלוּתָא, וּבְזִמְנָא דְּאֵנוּן בִּיצִים, דִּילִית לֹון גְּדָפִין
 בְּבִקּוּדִין דְּעָשִׂה לְפָרְחָא, אֶתְמַר בָּהּ לֹא תִקַּח הָאֵם
 עַל הַבָּנִים.

לשון הקודש

עליונה, מצאה קן לה למעלה.
 ומיד אשר שתה אפרוחיה, אלו ששת
 בניה, שש ספירות, שהם ששת ימי
 המעשה, כלם פורחים אליה, בכמה
 חגים וזמנים וימים טובים. ואפרוחים,
 שהם ישראל למטה, כלם פורחים עמה
 בגלות, ובזמן שהם ביצים, שאין להם
 כנפים במצוות עשה לפרח, נאמר בה

צפור, שהיא האם הקדושה, שנאמר בה
 כי יקרא קן צפור לפניך, ועליה נאמר גם
 צפור מצאה בית, וזו ב' מבראשית,
 שנאמר בה בְּחֻכְמָהּ יִבְנֶה בֵּית. ודרור קן
 לה – זו האם העליונה יובל, שנאמר בה
 ויקראתם דרור בארץ. בזמן שצפור
 מצאה בית, שהיא בית המקדש, ונבנתה
 ונתתקנה, מיד הדרור, שהיא שכינה

אִי הָכִי מַאי כִּי יִקְרָא קֵן, אֶלָּא בְּזִמְנָא דְלִית לָהּ
 לְשִׁכְנִיתָא אַתְר לְשָׂרְיָא תַּמָּן בְּקִבְעוּ, אִיהִי
 אֲזִלַּת בְּמִקְרָה, וְדָא אִיהוּ כָּל הַקּוּבַע מְקוֹם
 לְתַפְלָתוֹ וְכוּ', בְּמָה דְנִשְׁמָתִין עֲבָדִין, הָכִי שָׂרְיָא
 שְׁכִינִיתָא עִמָּהוֹן, נִשְׁמָתָא דְאִיהִי קְבוּעָה בְּצִלּוֹתָא
 אוּ בְּאוּרֵייתָא אִיהִי אַתְר קְבוּעַ לְשָׂרְיָא בָּהּ
 שְׁכִינִיתָא, אֲבָל נִשְׁמָתָא דְלִית לָהּ קְבִיעוּ בְּצִלּוֹתָא
 אוּ בְּאוּרֵייתָא, אֶלָּא אִי אֲזִדְמַנַּת לָהּ בְּמִקְרָה, הָכִי
 אִיהִי שָׂרְיָא עָלֶיהָ בְּמִקְרָה, וְדָא אִיהוּ כִּי יִקְרָא קֵן
 צְפוּר לְפָנֶיךָ וְכוּ'.

דְּוִדָּאֵי נִשְׁמָתָא, אִיהִי קֵן צְפוּר וְכֵן הִתְיָא
 נִשְׁמָתָא דְבַר נֶשׁ אֶתְקַרִּיאת קֵן צְפוּר,
 וְגוֹפָא קֵן דְנִשְׁמָתָא, וְכֵן נִשְׁמָתִין דְּאֵינוֹן עוֹלִימָאן
 דִּילָהּ, דְּאֶתְקַרִּיאוּ בְּתוּלוֹת אַחֲרִיָּה רַעוּתִיָּה, יִתְבִּין
 בְּגוֹפִין דְּאֵינוֹן קֵן דְּלֵהוֹן בְּאַרְח מִקְרָה, בְּזִמְנָא דְלֵאוּ

לשון הקודש

לא תקח האם על הבנים.

אם כך, מה זה כי יקרא קן? אלא בזמן
 שאין לשכינה מקום לשרות שם
 בקביעות, היא הולכת במקרה, וזהו כל
 הקובע מקום לתפלתו. כמו שנשמות
 עושות, כך שורה עמהם שכינה. הנשמה
 שהיא קבועה בתפלה או בתורה, היא
 מקום קבוע לשרות בו שכינה, אבל

נשמה שאין לה קביעות בתפלה או
 בתורה, אלא אם מזדמנת לה במקרה,
 כך היא שורה עליה במקרה, וזהו כי
 יקרא קן צפור לפניך וכו'.

שודאי נשמה היא קן צפור, וכן אותה
 נשמת האדם נקראת קן צפור, והגוף
 הקן של הנשמה, וכן הנשמות שהן
 עלמותיה, שנקראו בתולות אחריה

אינון קבועין בְּבִתִּי בְּנִסִּיּוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְדָא
אֵיהּ בִּי יִקְרָא קֵן צְפוֹר לְפָנֶיהָ.

וְעוֹד קֵן צְפוֹר לְעִילָא, אֵיהּ בְּרִסְיָא, וְקֵן דִּילָהּ
לְתַתָּא מַטְטְרוֹן, וְעִלְיָה אֲתָמַר (במדבר יד יח)

וְנִקְחָ לֹא וְנִקְחָ, דְּתַמָּן קֵן, וְאֵיהּ קֵנָא וְנוֹקָם, בְּזִמְנָא
דְּלֹא אֲשַׁכַּחַת קֵינָא לְשִׁרְיָא, בְּדַרְדָּךְ, דָּא דֹּאֲתָמַר
בָּהּ (יהושע ה ד) מֵתוּ בַּמִּדְבָּר בְּדַרְדָּךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם,
וְעוֹד בְּדַרְדָּךְ, דָּא קְבוּרַת רַחֵל, דֹּאֲיֵהּ בְּפִרְשַׁת
אוֹרְחִין, וְעִלָּה אֲתָמַר (ירמיהו ט א) מִי יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר
מְלוֹן אֲרָחִים, וְאֵינון תִּרְיִן מְשִׁיחִין, דְּמִתַּמָּן קָא
עֲבָרִין בְּדֹ אֲתָאן לְמַפְרָק לְיִשְׂרָאֵל.

בְּכָל עֵץ דָּא אֵיהּ עֵץ חַיִּים, דֹּאֲתָמַר בֵּיהּ (משלי
ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְעִלְיָה
אֲתָמַר (דברים כ יט) בִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׁדֶה, וְעוֹד בְּכָל עֵץ

לשון הקודש

שְׁנַאֲמַר בָּהּ מֵתוּ בַּמִּדְבָּר בְּדַרְדָּךְ בְּצִאתָם
מִמִּצְרַיִם, וְעוֹד בְּדַרְדָּךְ, זֶה קְבוּרַת רַחֵל,
שְׁהִיא בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים, וְעִלְיָה נֹאֲמַר מִי
יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים, וְהֵם שְׁנֵי
מְשִׁיחִים, שְׁמֵשֶׁם עוֹבְרִים בְּשַׁבָּאִים לְגֹאֵל
אֶת יִשְׂרָאֵל.

בְּכָל עֵץ, זֶהוּ עֵץ חַיִּים, שְׁנַאֲמַר בּוּ עֵץ
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְעִלְיָה נֹאֲמַר בִּי

רַעוּתִיהָ, יוֹשְׁבִים בְּנוֹפּוֹת, שְׁהֵם קֵן שְׁלֵהֶם
בְּדַרְדָּךְ מְקַרְהָ, בְּזִמְן שְׁאִינֵם קְבוּעִים בְּבִתִּי
בְּנִסִּיּוֹת וּבְבִתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְזֶהוּ בִּי יִקְרָא
קֵן צְפוֹר לְפָנֶיהָ.

וְעוֹד, קֵן צְפוֹר לְמַעְלָה הוּא כְּסֹא, וְהֵקֵן
שְׁלָה לְמַטָּה הוּא מַטְטְרוֹן, וְעִלְיָה נֹאֲמַר
וְנִקְחָ לֹא וְנִקְחָ, שְׁשֵׁם קֵן, וְהוּא קֵנָא וְנוֹקָם
בְּזִמְן שְׁלֹא נִמְצָא קֵן לְשִׁרְיָה. בְּדַרְדָּךְ, זֶה

דא צדיק דאתמר ביה (בראשית א יא) עין פרי עשה פרי
למינו, ודא יום השבת דתמן זווגא דשכינתא עם
קודשא בריך הוא, ותמן אית לה נייחא, ועליה
אתמר (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פרו יתן בעתו, דא עתו דצדיק דאיהי ליל
שבת, דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל
ערב שבת דאתקריאו פנים חדשות.

אפרוחים אלן תלמידי חכמים, דבגינהון שריא
שכינתא על ישראל, או ביצים אלן
אינון תינוקות של בית רבן, דבגינהון שריא
שכינתא על ישראל, ואלן אינון מארי מקרא,
ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון
קודשא בריך הוא ושכינתא, וגרמי לחברא לון
פחדא, ירתין מתמן נשמתין, ואתקריאו בנים

לשון הקודש

שבת, שנקראו פנים חדשות.
אפרוחים – אלו תלמידי חכמים,
שבגללם שורה שכינה על ישראל. או
ביצים, אלו הם תינוקות של בית רבן
שבגללם שורה שכינה על ישראל, ואלו
הם בעלי מקרא, ובזמן שהם עוסקים
בתורה או במצוה, שהם הקדוש ברוך
הוא ושכינתו, וגרמים לחבר אותם יחד,

האדם עין השדה. ועוד בכל עין, זה
צדיק, שהוא עין פרי עשה פרי למינו, וזה
יום השבת, ששם זווגה של השכינה עם
הקדוש ברוך הוא, ושם יש לה נחת,
ועליו נאמר והיה כעץ שתול על פלגי
מים אשר פרו יתן בעתו. זה עתו של
צדיק שהוא ליל שבת, שמהצדיק
פורחות נשמות חדשות בישראל ערב

דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, בְּגִין דְּמֵאֲרִי מְקַרָּא וּמֵאֲרִי
 מִשְׁנָה אֵינוֹן מִגְדָּפִין (דף כא ע"ב) דִּילָהּ, וּבְגִין דָּא וְהָאֵם
 רִבְצָתָא עַל הָאֶפְרוּחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, אִיהִי רִבִּיעָא
 עַל־יִיהוּ בְּאַרְבַּע גְּדָפִין דִּילָהּ, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א
 ו) וְאַרְבַּע בְּנָפִים, יוֹנָקִין אֲנָפִי זוּמְרִי, וְאֵינוֹן אַרְבַּע
 אֲנָפִין לְכָל חַד וְחַד, וּבְהוֹן אִימָא רִבִּיעָא עַל־יִיהוּ,
 וְזִמְנִין אִיהִי עַל־יִיהוּ, וְזִמְנִין אִסְתַּלְקַת מִנִּיִּיהוּ, אֲבָל
 בְּגִין דְּאֵינוֹן מִן מַעוֹי, (נ"א דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ירמיהו לא יט) הָמוּ מַעוֹי
 לו), בְּגִין דְּרַחֲמֵי דְּחֵמוּ מִיעָהָא עַל־יִיהוּ וְאֵינוֹן מֵאֲרִי
 קִבְּלָהּ, אִתְמַר בְּהוֹן (דברים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
 הַבָּנִים, דְּאִימָא לָא זֹזָה מִנִּיִּיהוּ לְעָלָם.

דְּוִדָּאי קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אִיהוּ אוֹרִיִּיתָא,
 וְשְׂכִינְתָּא הִיא מַצּוֹה, וְכַפָּא מָאן
 דְּמִתְעַסֵּק בְּהוֹן לִי־חֲדָא לֹון, וְכֵן זְכוּר וְשְׁמוֹר אֵינוֹן

לשון הקודש

יורשים משם נשמות, ונקראים בנים של
 הקדוש ברוך הוא, משום שבעלי מקרא
 ובעלי משנה הם מהבנפים שלה, ומשום
 זה והאם רבצת על האפרוחים או על
 הביצים, היא רובצת עליהם בארבע
 הבנפים שלה, שנאמר בהם וארבע
 בנפים, יונקים פנים קמנות, והם ארבע
 פנים לכל אחד ואחד, ובהם האם
 רובצת עליהם, ולפעמים היא עליהם,
 ולפעמים מסתלקת מהם, אבל משום
 שהם מהמעים שלה, (שנאמר בהם (ירמיהו לא) המו
 מעי לו), משום אהבה שראו את מעיה
 עליהם, והם בעלי קבלה, נאמר בהם לא
 תקח האם על הבנים, שהאם לא זזה
 מהם לעולם.

שודאי הקדוש ברוך הוא הוא תורה,
 ושכינה היא מצוה. אשרי מי שמתעסק
 בהם ליחד אותם. וכן זכור ושמור הם

שודאי הקדוש ברוך הוא הוא תורה,
 ושכינה היא מצוה. אשרי מי שמתעסק
 בהם ליחד אותם. וכן זכור ושמור הם

קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ, וּפָאָה אִיהוּ מָאן
 דְּמִיחַד לֹון בְּיוֹם שַׁבָּת, דְּאִיהוּ יְסוֹד, וּבְרַחֲמֵימוּ
 וּדְחִילוּ דִּי"ה, דְּאִינוּן אַבָּא וְאַיְמָא. זְכוֹר וְשִׁמּוֹר,
 אִינוּן לְקַבֵּל תְּפִלִּין דְּרִישָׁא י', וְתְּפִלִּין דְּיָדָא ה',
 דְּכֵר וְנוֹקְבָא, וּנְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִיחַד לֹון בְּקִרְיָא
 שְׁמַע בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, דְּבִזְמָנָא דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתַּדְּלִין
 בְּאַוּרֵייתָא דְּבִבְתָּב וּבְאַוּרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, בְּרַחֲמֵימוּ
 וּדְחִילוּ, אֲתִמַּר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים,
 וּבִזְמָנָא דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בְּהוֹן בְּרַחֲמֵימוּ וּדְחִילוּ,
 אֲתִמַּר בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל נָטְרִין שַׁבְּתָא בְּזְכוֹר וְשִׁמּוֹר
בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, אֲתִמַּר בְּהוֹן לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא פְתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח
וְגוֹמַר, תִּרְיִן תְּרוּבִין, וּבִזְמָנָא דִּישְׂרָאֵל מִיחַדִּין

לשון הקודש

שְׂכִיבְתָב וּבִתּוּרָה שְׂפַעַל פֶּה בְּאַהֲבָה
 וִירָאָה, נֹאמַר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
 הַבָּנִים, וּבִזְמַן שְׁלֹא מִתְּעַסְקִים בָּהֶם
 בְּאַהֲבָה וִירָאָה, נֹאמַר בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח
 אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שַׁבָּת בְּזְכוֹר
וְשִׁמּוֹר בִּירָאָה וְאַהֲבָה, נֹאמַר בָּהֶם לֹא
תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא, כְּתוּב

הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא
 מִי שְׂמִיחַד אוֹתָם בְּיוֹם שַׁבָּת, שֶׁהוּא
 יְסוֹד, וּבְאַהֲבָה וִירָאָה שֶׁל י"ה, שֶׁהֵם
 אַבָּא וְאַיְמָא. זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, הֵם בְּנֵגֵד
 תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ – י', וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד –
 ה', זְכוֹר וְנוֹקְבָה, וְאֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׂמִיחַד
 אוֹתָם בְּקִרְיָא שְׁמַע בִּירָאָה וְאַהֲבָה,
 שְׂבִימָן שִׁישְׂרָאֵל מִתְּעַסְקִים בִּתּוּרָה